ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝΔΡ. ΚΑΒΑΦΑΚΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μ. Σάββατον. Συμεὼν ἱερομ.
Ανατ. ἡλ. 5 λ. 38— Δύσις 7 λ. 12

ΑΘΗΝΑΙ 1921 ΕΤΟΣ Δ' ΑΡΙΘ. 1534 | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΛΩ 1 | ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΤΟΑ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

....Ἐνῷ ἐβράδυαζε, ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν, ὀνομαζόμενος Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τοῦ Ἰησοῦ, ἐπῆγε μαζὴ μὲ ἄλλους μαθητὰς καὶ γυναῖκας νὰ πάρῃ τὸ σῶμα, τὸ ὁποῖον ὁ Ρωμαῖος ἀνθύπατος εἶχεν ἐπιτρέψει ὅπως ταφῇ.

Ἐξεκάρφωσαν τὰ χέρια, ἔλυσαν τὰ σχοινία καὶ ἀπέσπασαν ἀπὸ τὸν σταυρὸν τὸ πτῶμα. Ὅταν τὸ ἀποκαθήλωσαν ἕνας ἀπὸ τοὺς ὤμους ἤγγισε τὸν γυμνὸν τράχηλον τῆς Μαγδαληνῆς ἡ ὁποία ἦτο ἀκόμη γονατισμένη εἰς τὴν βάσιν τοῦ σταυροῦ.

Ὁ Ἰωσὴφ μετέφερε τὸν νεκρὸν τοῦ Διδασκάλου εἰς τὸν κῆπον τὸν ὁποῖον εἶχε ἐκεῖ πλησίον εἰς τὸν δρόμον τοῦ Χωτερού, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Γολγοθᾶ. Κάτω ἀπὸ τὸ πλατὺ φύλλωμα τῶν κέδρων τοῦ κήπου καὶ τῶν συκιῶν τῶν στολισμένων μὲ πράσινα σύκα, τὸ μυρμούρισμα τῶν φύλλων ἀναμιγνύετο μὲ τὸ τερέτισμα τῶν πτηνῶν. Ἡ εὐωδία τῶν ἀμπέλων ποὺ ἄρχιζαν ν' ἀνθοῦν ἐπλανᾶτο εἰς τὴν ἐξοχήν. Μία ξανθὴ σκύνη ἐπουδράριζε τὴν χρυσωμένην ἀπὸ τὴν δύσιν ἀτμόσφαιραν.

Ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὸν Ἰωσήφ, οἱ μαθηταὶ τῶν ὁποίων τὸ βῆμα ἐπνίγετο μέσα εἰς τὰ ὑψηλὰ χόρτα, ἐβάδιζον φέροντες εἰς τὰς ἀγκάλας τὸ προσφιλὲς σῶμα. Ἡ Μαγδαληνὴ καὶ αἱ ἄλλαι γυναῖκες τοὺς ἀκολουθοῦσαν κλαίουσαι. Εἰς τὴν μέση τοῦ κήπου μία πηγὴ κυλοῦσε, κάτω ἀπὸ τοὺς κλάδους μεγάλης τερεβίνθου χρυσίζοντα τὰ νερά της.

Ἐκεῖ ἀπέθεσαν τὸ σῶμα ἐπάνω εἰς τὰ χόρτα, κοντὰ εἰς τὴν πηγήν. Αἱ γυναῖκες ἐσπόγγισαν τὴν σκόνην καὶ τὸ αἷμα ποὺ τὸ ἐκάλυπτον. Ἔκλυναν τὰς πληγάς. Ἐξηφάνισαν τὰ κόκκινα μαργαριτάρια ποὺ εἶχαν σχηματισθῆ εἰς τὸ μέτωπον ἀπὸ τὰ ἀγκάθια τοῦ στεφάνου, τὰ ἴχνη ποὺ ἀφῆκαν τὰ κτυπήματα τοῦ καλάμου, τὸν ρόδινον ἀφρὸν ποὺ ἀνέβασε εἰς τὰ χείλη ὁ λυγμὸς τῆς ἀγωνίας. Ἐτακτοποίησαν τὰ μαλλιὰ τὰ ὁποῖα τὸ αἷμα καὶ ὁ ἱδρὼς εἶχαν κολλήσει εἰς τοὺς κροτάφους.

Ὅταν ἐτελείωσαν, τὸ ὡραῖον σῶμα ἐπαγέρρε, κάτω ἀπὸ τὴν γαλήνην τοῦ θανάτου, ὅλην τὴν ἤρεμον λαμπρότητά του.

Μέσα ἀπὸ τὴν ἐλαφρὰν κυανῆν σκιάν, ἡ ὁποία ἐτύλιγε τὰ δένδρα, ἡ ἀμυδρὰ λάμψις ἑνὸς ἄστρου ἔπεφτε ἐπάνω εἰς τὸ σῶμα.

Χωρὶς αἷμα, μὲ τὰ μέλη εὐκαμπτα ἀκόμη, ἁπλωμένος εἰς τὸ καθόχρωμο χορτάρι εἰς στάσιν ἀναπαύσεως καὶ ὕπνου, ὁ Ἰησοῦς ὁμοίαζε, μὲ τὰς μυρίας πληγὰς ποὺ ἐχάραζαν τὴν λευκότητά του, ὡς ἄγαλμα ἀλαβάστινον ραβδωμένον μὲ μενεξεδόχρωμες γραμμές.

Αἱ γυναῖκες ἔκλαιαν τὰ μάτια του, τῶν ὁποίων τὸ σβυσμένον βλέμμα ἐκύτταζε ἀκόμη μὲ ἀγάπην τὸν οὐρανόν.

Διὰ τὸ σαββάνωμα ὁ Ἰωσὴφ εἶχε φέρει ὑφάσματα ἐκλεκτὰ ἀπὸ λευκὸ καὶ μέγματα ἀλόης καὶ σμύρνας. Γύρω ἀπὸ τὸ στῆθος καὶ τοὺς ὤμους τοὺς σημαδεμένους ἀπὸ τὰ κτυπήματα τῶν λογχῶν καὶ τοῦ μαστιγίου, αἱ γυναῖκες ἐτύλιξαν σινδόνια ἀρωματισμένα, μὲ εὐώδη ὑγρά. Ἔθεσαν ἀρωματισμένες λινὲς λωρίδες εἰς τὰ μέλη τὰ πρισμένα ἀπὸ τὰ σχοινιὰ τὰ τρυπημένα ἀπὸ τὰ καρφιὰ καὶ τοὺς λογχισμούς. Ἐτύλιξαν τὸ σῶμα μὲ σμύρναν καὶ ἀλόην μέσα εἰς κατάλευκον λινὸν σινδόνι.

Εἶχε ἁπλωθεῖ τώρα πλέον ἡ νύκτα. Δυσδιάκριτοι ψίθυροι ἐπλανῶντο εἰς τὸ μαλακό, τὸ εὐῶδες χόρτον. Ἡ ἀτμοσφαῖρα ἦτο γεμάτη ἀπὸ συγκεχυμένους παλμοὺς καὶ ἀνταυγείας. Αἱ ὀξεῖαι, αἱ μεθυστικαὶ ὀσμαὶ τῆς πρασίνης χλόης ὑψώνοντο ἀπὸ τὸν κῆπον. Ἕνα φύσημα φορτωμένον εὐωδίας διέτρεχε τὰ φυλλώματα. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ἕνα μῆλο κέδρου ἔπεφτε ἀπὸ τὰ δένδρα εἰς τὴν γῆν μὲ ἐλαφρὸν θόρυβον.

Ἡ Μαγδαληνὴ ἐπερπατοῦσε εἰς τὸν κῆπον. Μέσα εἰς τὴν ἀσαφῆ ἀνταύγειαν τῆς νύκτας ἔθραυε τοὺς ἀνθισμένους κλάδους τῶν μυγδαλιῶν, τοὺς ὑψηλοὺς μίσχους τῶν κρίνων, τοὺς ἀγκαθωτοὺς κλώνους τῶν ροδῶν. Ἔδρεπε χλωμὲς κυκλαμιές, χρυσωμένους κρίνους, κυανᾶς ἰρίδας, εὐώδη λείρια, μεγάλες ἄοσμες βιολέττες.

Ἕνα μνῆμα ἦτο λαξευμένον εἰς τὸν βράχον. Εἰς τὸ βάθος τοῦ πενθίμου αὐτοῦ σπηλαίου ἐτοποθέτησαν μίαν κλίνην ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν ἐθέτησαν τὸ σῶμα τὸ τυλιγμένον εἰς τὰ ἀρωματισμένα σινδόνια. Τὸ πρόσωπον κατάλευκον, πάντοτε ὡραῖον, κάτω ἀπὸ τὰ χρυσᾶ μαλλιὰ διετήρει τὴν ἔκφρασι τοῦ τελευταίου πόνου.

Ἀφοῦ ἔρριψε τὰ ἄνθη ἐπάνω εἰς τὸ σῶμα ἡ Μαγδαληνὴ ἐγονυπέτησε. Εἶχεν ἀνάψῃ εἰς τὴν μέσην τοῦ σπηλαίου φωτιὰ ἀπὸ ἀρωματώδεις κλώνους δένδρων. Ἀλλὰ ἡ ἀνταύγεια ἐφώτιζε μόνον ἕνα στενὸν μέρος τοῦ σπηλαίου. Καὶ ἐκεῖ εἰς τὰ σιγαλὰ σκότη οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ γυναῖκες γονατισμένοι ἔκλαιαν. Μὲ τὰ μάτια στηριγμένα εἰς τὸ ὠχρὸν καὶ θλιμμένον πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ ἡ Μαγδαληνὴ ἐψιθύριζε μὲ λυγμούς:

—Ὦ! πολυαγαπημένε. Ἰδοὺ σὺ πεθαμένος. Ἐσὺ ἐπέθανες καὶ ἡμεῖς ζῶμεν. Ἐκεῖνος ποὺ ἦτο γιὰ μᾶς ὅλη ἡ ζωὴ ἀπέθανε πρὶν ἀπὸ μᾶς. Ὅλη ἡ καρδιά μας ἦσουν σύ. Καὶ ἰδοὺ τώρα ποὺ δὲν ὑπάρχεις πλέον. Ἔφυγες καὶ τέποτε δὲν ἀπομένει ἀπὸ σὲ παρὰ ἡ ἀνάμνησις καὶ ὁ ἀπέραντος πόνος μας.

Ὦ! πολυαγαπημένε. Ἰδοὺ σὺ πεθαμένος. Ἰδοὺ σὺ νεκρὸς καὶ ἡμεῖς γύρω σου νὰ κλαῖμε. Ὁ ἥλιος ἔδυσε τὸ μεσημέρι. Κτυπᾶτε τὰ στήθη σας κάτω ἀπὸ τὰ πένθημα φορέματά σας. Καὶ φωνάζετε σ' ὅλους: Ὁ πολυαγαπημένος ἀπέθανε.

Ὦ! πολυαγαπημένε. Κοίτεσαι ἐξαπλωμένος εἰς τὴν πέτρα. Τὸ αἷμα σου ἐκύλισε ἐπάνω εἰς τὴν σάρκα σου. Κάτω ἀπὸ τὰ κλειστὰ βλέφαρα τὸ βλέμμα σου ἔσβυσε. Καὶ μαζὴ μ' αὐτὸ ἔσβυσεν ὅλος ὁ κόσμος. Βαθειὲς πληγὲς εἶνε εἰς τὸ σῶμα σου. Ἀλλ' ἡμεῖς ἔχουμε εἰς τὴν καρδιὰ πληγὴ πολὺ πλατύτερη. Ξύπνησε. Ξύπνα, ὦ Ραββί! Ἂς μᾶς κυττάξουν ἄλλη μιὰ φορὰ τὰ μάτια σου. Σήκω ἐπάνω εἰς τὸ κρῦο κρεββάτι σου ὦ! πολυαγαπημένε καὶ ἔλα σὲ μᾶς.

Ὦ! πολυαγαπημένε, μίλησέ μας, καὶ ἂς εἰσχωρήσῃ ἡ πνοή σου εἰς τὴν ψυχή μας. Ὦ! πολυαγαπημένε, ἔφυγες μακρυά μας... Πηγαίνεις πρὸς τὴν ἄβυσσο. Καὶ ἡμεῖς ζῶμεν καὶ δὲν εἰμποροῦμε νὰ σ' ἀκολουθήσωμε.

Δέξου τὸν Πολυαγαπημένον μας, ὦ θάνατε! Ἐσὺ εἶσαι ὡραιότερος καὶ δυνατότερος ἀπὸ μᾶς. Ὅ,τι ἀγαπῶμεν ἔρχεται πρὸς σέ. Εἶμεθα πλημμυρισμένοι ἀπὸ ἀνεξάντλητη λύπη. Κλαίομεν τὸν πολυαγαπημένον ποὺ δὲν ὑπάρχει πλέον. Ἡ ἀγάπη μας ὑπῆρξε ἕνα ὄνειρον ποὺ δὲν ἐπραγματοποιήθη ποτέ. Ὦ! Ραββί. Διατί τοὺς ἐπροκάλεσες τόσο: Διατί ἀφοῦ ἦσουν τόσον ὡραῖος, τόσον ἀγαθὸς, ἤθελες νὰ εἶσαι καὶ τόσον μεγάλος;

Θέλω νὰ χύσω τόσα δάκρυα, ὅσον αἷμα ἔχυσες σύ... Κοιμήσου. Ἀναπαύσου ἀπὸ τὰ βάσανα ποὺ ἐτελείωσαν πλέον. Ὦ! Διδάσκαλε... Ρίχτε γύρω του κλαδιὰ καὶ ἄνθη... ὅλα ἀπέθαναν μαζὴ μὲ σέ... Ἂς τὸν σκεπάσουμε μὲ ἀλόην... Ἂς τὸν περιτυλίξωμεν μὲ σμύρναν.... Γιατί τὰ ἄνθη ἐμαράνθησαν. Ὅλα τὰ ἀρώματα καὶ ὅλα τὰ βότανα μαζὴ μ' αὐτὸν ἂς ταφοῦν,

Εἶσαι ἁπλωμένος ὦ! πολυαγαπημένε. εἰς τὸ λινὸ σινδόνι. Καὶ ἡμεῖς κοντά σου κλαίομεν, ἀλλὰ σὺ δὲν μᾶς ἀκούς. Ἐκεῖνος ποὺ οἱ βοσκοὶ τῶν βουνῶν ἀγαποῦσαν δὲν θὰ τοὺς μιλήσῃ πλέον ὀρθὸς κάτω ἀπὸ τοὺς φοίνικας.

Ὦ! πολυαγαπημένε! Ποιὸς θὰ τολμήσῃ πλέον, ἔπειτα ἀπὸ σὲ νὰ διδάξῃ εἰς τὰς ὄχθας τῆς λίμνης Κινερέτ! Ποιὸς θ' ἀνοίξῃ τὰ χείλη εἰς τὸ μουρμούρισμα τῶν καλαμώνων της; Ὁ ἀέρας φυλάττει πάντα ἐκεῖ τοὺς λόγους σου καὶ τὸν γλυκὺ ἦχο τῆς φωνῆς σου... Εἰς τὰς ὄχθας τῆς λίμνης οἱ ψαράδες καθισμένοι ἐμπρός σου σὲ ἐκύτταξαν καὶ λησμονοῦσαν τοὺς κόπους των.

Τώρα, χωρὶς τίποτε ν' ἀνακουφίζῃ τὴν δυστυχίαν των, θὰ πλανηθοῦν συντριμμένοι ἀπὸ τοὺς κόπους τῆς ζωῆς εἰς τὰ ἔρημα ἀκρογάλια. Ἡ κόκκινη ἀνεμώνη, ὁ ὑάκινθος, τὰ κρίνα, ἡ κυκλαμιὲς πεθαίνουν. Ἀλλὰ τὴν ἐρχομένην ἄνοιξιν θὰ ξαναθέσουν πάλι εἰς τὴν ὑγρὴ γῆ. Οἱ ἄνθρωποι ὅμως, ὁσονδήποτε εὐγενικοὶ καὶ ὡραῖοι καὶ ἂν εἶνε, ὅσον δήποτε μεγάλοι—ὦ! ὑπέροχε!—ὅταν πεθάνουν πηγαίνουν νὰ κοιμηθοῦν κάτω ἀπὸ τὴ βαρειὰ γῆ ἕνα ὕπνον χωρὶς τέλος!

Καὶ σύ, ὦ εἶσαι θαμμένος εἰς τὴ σιωπηλὴ γῆ. Ὁ θάνατος ὦ! πολυαγαπημένε ἦλθε καὶ σὲ σένα. Ἐνίκησες τὸν θάνατον. Μὰ πῶς λοιπὸν, περνῶντας ἀπὸ τὰ χείλη σου, ὁ χάρος δὲν ἐγλυκάνε; Ἐκεῖνοι ποὺ σ' ἐθανάτωσαν δὲν εἶχαν λοιπὸν κυττάξῃ τὸ προσωπόν σου, δὲν ἄκουσαν τὴν φωνήν σου;

Ὦ! ἂν ἠμπορούσαμε νὰ σ' ἀκολουθήσωμεν ἀκόμη. Ν' ἀκούσωμεν ὅ,τι λὲς εἰς τὸν ἄλλον κόσμον!....

Ἡ Μαγδαληνὴ ἐτελείωσε τὸν θρῆνο της. Ἐσηκώθη. Διστάζουσα ἔκαμε μερικὰ βήματα διὰ ν' ἀπομακρυνθῇ, ἀλ' ἐπανῆλθε. Ἔγυρε πάλι πρὸς τὸ νεκρὸ κεφάλι, καὶ τρέμουσα ἄφησε τὰ πύρινα δάκρυά της νὰ τρέξουν εἰς τὰ χρυσᾶ μαλλιὰ τοῦ Ἰησοῦ. Ἔπειτα μαζὴ μὲ τοὺς ἄλλους ἐβγῆκε ἀπὸ τὸν τάφο.

Οἱ ἄνδρες μὲ κόπο ἔσπρωξαν εἰς τὸ ἄνοιγμα τῆς θύρας μιὰ πελώρια λαξευμένη πέτρα. Καὶ ὅλοι, μὲ τὰ κεφάλια σκυμμένα, ἀργὰ ἐγύρισαν εἰς τὰ σπίτια των.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΝΤΕΛ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΠΑΤΡΙΑ ΗΘΗ

—Εἶμαι κατενθουσιασμένος μὲ τὴν πρόοδόν μας, ἔλεγε σοβαρῶς γηραιὸς κύριος, μετὰ τοὺς ἐπιταφίους. Κατώρθωσαν ἐπὶ τέλους, εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ μὴ σκοτώνωνται οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὴν ἐκφοράν τοῦ Σωτῆρος.

Νεαρὸς ἐξωμερίτης ἐξήτησεν ἐξηγήσεις.

—Μὰ τί; Ἄλλοτε, λοιπὸν, ὁ Ἐπιτάφιος ἐγίνετο ἀφορμὴ συγκρούσεων;

—Μέχρις ἰσχάτων. Εἰς ὡρισμένας περιφερείας τῆς Ἑλλάδος, τὴν νύκτα τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, ἐγίνετο πετσόκομμα. Ἀληθιναὶ μάχαι. Ἑκάστου Ἐπιταφίου προηγοῦντο ἐξαπτέρυγα καὶ χαλκουνοφόροι.

—Τί μέρος λόγου αὐτοί;

—Θηρία φέροντα χαλκούνια.

—Καὶ αὐτὰ τὰ χαλκούνια;

—Ἀληθινὲς ὀβίδες. Ἕνα εἶδος ρουκέττες ἀκὸ τενεκὲ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, γεμάτες ἑκατὸ δράμια μπαροῦτι—τὸ λιγώτερο. Οἱ γενναῖοι ἔβαζαν φωτιὰ, εἰς τὸ ἔναυσμα, ὀπίσω. Καὶ τὸ χαλκοῦνι ἔφευγε, μὲ δαιμονιώδη θόρυβον, ἀφῆνον πυρίνην φλογώδη οὐρὰν, εἰς ἀκανόνιστον δρόμον, ὅπως ἡ λεγομένη «ζουρλὴ», πρὸς τὸν ἀέρα, πρὸς τὰς κεφαλὰς ἐπίσης τοῦ ἀκολουθοῦντος πιστοῦ ἐκκλησιάσματος καὶ... ὅποιον πάρῃ ὁ χάρος.

—Καὶ φυσικὰ σκοτώνει.

—Ξέρω κι' ἐγώ; τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα τῆς φυλῆς. Ἐπὶ πλέον δὲ ἡ ἀκατανίκητος ἀνάγκη τοῦ Ἕλληνος νὰ ἐξοδεύῃ μπαροῦτι διὰ κρότους καὶ πάταγον. Εἶνε ἀπίστευτοι αἱ ποσότητες μπαροῦτιοῦ, ποὺ ἔκάησαν στὸν ἀέρα, διὰ τὸν πανήγυρισμὸν τῶν πρώτων ἐπιτυχῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Οἱ ἀρχηγοὶ τραβοῦσαν τὰ μαλλιά τους. Ἂν ἐκαίοντο αἱ ποσότητες αὐταὶ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, δὲν θὰ εἶχε μείνῃ ρουθοῦνι Τούρκου. Οἱ χαλκουνοφόροι, διὰ νὰ ἐπανέλθω εἰς τὸ θέμα μας, εἶχαν καταντήσῃ πλέον ὀνομασταὶ εἰδικότητες. Καί, ὅπως οἱ δυναμιτισταὶ ἁλιεῖς τῶν Ἑλληνικῶν παραλίων, ἡ ἄλλη αὐτὴ δόξα τοῦ πολιτισμοῦ μας, ἔφεραν ὁρατά, εἰς τὸ σῶμα των, τὰ σημεῖα τῆς εἰδικότητός των, οὐλὰς εἰς τὸ πρόσωπον καὶ δάκτυλα πολλάκις κομμένα ἢ παραμορφωμένα, ἐνθύμια τοῦ ζήλου των. Ἡ μεγάλη των φιλοδοξία ἦτο νὰ καταπροπάσουν τὸν Ἐπιτάφιον τῆς ἄλλης ἐνορίας.

—Τὶ τοὺς ἔφταιγεν; Ἐρώτησεν ἀφελῶς ὁ νεὸς ἐξωμερίτης.

—Τίποτε. Ἀλλ' ἦτο μία εὐκαιρία, ἡ συνάντησις δύο πομπῶν, ὅπως ὁ Ἕλλην ἀσκήσῃ τὸ προσφιλέστερον εἰς αὐτὸν ἐπάγγελμα: Τὸν ἐμφύλιον σπαραγμόν. Ὁ ἄλλος εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶνε κατὰ κανόνα ἐχθρός. Τὸ αἴσθημα τῆς ἑνότητος τῆς φυλῆς ἦτο καὶ εἶνε, δυστυχῶς, τόσον, ζωηρόν, ὥστε θεωρῶμέγα θαῦμα ὅτι κατώρθωσαν οἱ χαλκουνοφόροι νὰ αἰσθάνωνται τὸν ἄνθρωπον τῆς ἐνορίας των ὡς κατά τι, ἔστω «ἰδικόν» των. Ἀλλ' ὅταν ὁ Ἐπιτάφιος τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου συναντᾷ αἴφνης τὸν Ἐπιτάφιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου—ἦτο σὰν νὰ εὑρίσκετο ἀπέναντι λιτανείας ἄλλης, ἑτεροδόξου, ἐχθρικῆς φυλῆς. Οἱ χαλκουνοφόροι, ἄγριοι, μαῦροι, μπαρουτοκαπνισμένοι, ἑτροχώρουν ἐναντίον ἀλλήλων, εἰς τάξιν μάχης. Φλόγες, ἐκπυρσοκροτήσεις, καπνοί, κρότοι, κραυγαὶ παιδιῶν, λιποθυμίαι γυναικῶν. Καὶ ὅταν ὁ ἀγὼν δὲν ἀπεφασίζετο μὲ τὰ χαλκούνια προέβαιναν εἰς τὸ μέσον τὰ παλληκάρια. Ὑπὸ τὰς εἰκόνας τῶν οὐρανίων πλασμάτων, ὑπὸ τὰ μειδιάματα τῶν χερουβὶμ ὑπῆρχαν ἀρειμάνιοι κουμπουράδες, οἱ ὁποῖοι, ἐνώπιον τοῦ κατακειμένου Ἰησοῦ, τραβοῦσαν τὰ ὅπλα των κι' ἐπέπιπτον κατὰ τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς ἄλλης ἐνορίας. Πολλάκις, μετὰ σοβαρὰ δυστυχήματα, ὁ ἡττημένος... Ἐπιτάφιος ἔφευγε προτροπάδην, ἐν μέσῳ δὲ ἀπεριγράπτου πανικοῦ, ἱερεῖς κι' ἐπίτροποι ἀλλόφρονες προσεπάθουν νὰ διασώσουν τὰ ἱερὰ σκεύη. Ὀφείλομεν, λοιπόν, νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἔχει σημειωθῆ μεγάλη πρόοδος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Αἱ μάχαι αὐταὶ σήμερον ἐξεφυλίσθησαν εἰς τοὺς ἀθώους κρότους τῆς τρακατρούκας, τὰ πύρινα τόξα εἰρηνικῶν πυροτέχνων καὶ τὰ φῶτα βεγγαλικῶν. Τὸ πνεῦμα τῆς τυφλῆς ἔριδος, καὶ τῆς ἀγριότητος, τὸ ὁποῖον οὔτε τὰς πλέον ἐπιβλητικὰς θρησκευτικὰς τελετὰς δὲν κατόρθωνε νὰ σεβασθῇ, παραμένει πάντοτε, ἀλλ' ἔχει περιορισθῆ κυρίως εἰς τὴν πολιτικὴν μας ζωήν. Ἐκεῖ ὅταν συναντῶνται οἱ Ἐπιτάφιοι δύο ἐνωριῶν.

— Χαλκούνια.

— Μόνον; Σπαραγμός.

ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΟΡΑ DESOATA

ΡΩΜΗ, Ἀπρίλιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —Ἐὰν ἡ Ρώμη εἶνε πάντοτε ἡ πόλις τῶν περιηγητῶν—ἐφέτος μάλιστα ἡ συρροὴ τῶν ξένων ὑπερέβη κάθε προηγούμενον ρεκόρ—ἔχει ὅμως παύσει πρὸ πολλοῦ νὰ εἶνε τὸ κέντρον τῶν προσκυνητῶν ἢ τουλάχιστον τῶν πιστευόντων προσκυνητῶν. Εἰς χιλιάδας ἀριθμοῦνται καὶ σήμερον οἱ ἐρχόμενοι ὅπως ἐπισκεφθοῦν μίαν ἀπὸ τὰς πολυποικίλους εὐλογίας τοῦ Πάπα. Γενικὴν, εἰδικὴν, συγγενικὴν, οἰκογενειακὴν συγχώρησιν διὰ τὸ μουργατόριον, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν δι' ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα, ἄφεσιν πλήρη (ἰνδουλτζέντσα πλενάρια) κλπ. Ἀλλ' ἀμφιβάλλω ἂν κανεὶς ἀπὸ τοὺς λαμβάνοντας τὰς εὐλογίας αὐτὰς εἶνε πράγματι πεπεισμένος περὶ τοῦ ὅτι ἐσώθη. Οἱ περισσότεροι ζητοῦν καὶ λαμβάνουν τὴν «ἰντουλτζέντσα» ἐγγράφως (τὰ σχετικὰ ἔντυπα πωλοῦνται εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἁγ. Πέτρου ἀντὶ μιᾶς λιρέττας) διὰ νὰ τὴν ἔχουν ὡς ἀνάμνησιν τῆς ἐπισκέψεώς των εἰς τὴν Ρώμην μαζὴ μὲ τὰ ἐπονομαζόμενα λευκώματα καὶ τ' ἀγαλματίδια τὰ παριστῶντα τὴν Αὐκαιναν ποὺ εὑλλασε τὸν Ρωμύλον καὶ τὸν Ρῶμον.

Οἱ κολοσσαῖοι Ναοὶ τῆς Ρώμης ἀποτελοῦν ἁπλῆν βιομηχανοποίησιν τῆς θρησκείας καὶ ἂν θέλῃ κανεὶς νὰ ζητήσῃ ὁλίγην κατάνυξιν βεβαίως δὲν θὰ τὴν εὕρῃ ὑπὸ τὸν εἰδωλολατρικὸν ὄγκον τοῦ Ἁγίου Πέτρου οὔτε ὑπὸ τοὺς ψευδο-βυζαντινοὺς θόλους τοῦ Ἁγίου Παύλου. Πρέπει νὰ γνωρίσετε καλὰ τὴν συνοικιακὴν Ρώμην, νὰ πλανηθῆτε πρὸς τὴν Πανταλένα, τὸ Σὰν Λουΐτζι ντέῖ Φραντσέζι καὶ ἂν εἶσθε καλὸς πεζοπόρος ἢ διατέτατε μέσον μεταφορικὸν οἱονδήποτε νὰ προχωρήσετε μέχρι τοῦ ἐρημικοῦ καὶ μικροσποπικοῦ Κδο-Βάντις, πέραν ἀπὸ τὰς κατακόμβας, διὰ νὰ αἰσθανθῆτε καὶ εἰς τὴν Ρώμην ὄχι τὸν εἰδωλολατρικὸν θαυμασμὸν ἀλλὰ τὴν χριστιανικὴν κατάνυξιν.

***

Ἐν τούτοις ὅ,τι δὲν κατώρθωσαν μὲ τὴν σύγχην των οἱ γλῶσσαι καὶ οἱ ζωγράφοι τὸ ἐπραγματοποίησαν μὲ τὴν ἰδικήν των τέχνην οἱ μουσικοί.

Ὁ Μιχελάντζελο εἰς τὸν «τρομερὸν πίνακα» τῆς Καπέλλα Σιξτίνα παρουσιάζει ἓν ἀριστοσύγγραμα εἰδωλολατρικόν, ἕνα Θεὸν ποὺ εἰμπορεῖ νὰ εἶνε ὁ Ζεὺς ἂν κάμῃ τὸν Ὄλυμπον νὰ τρέμῃ ἢ ὁ Βοτὰν ὅταν ἀποφασίζῃ νὰ κρημνίσῃ τὴν Βαλχάλλαν. ἀλλὰ ὡρισμένως δὲν εἶνε ὁ γλυκὺς ὡς ὁ εἰπὼν «ἔλθετε πρός με πάντες... κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς». Ὁ Ραφαέλλο εἰς τὴν «ἀστρίαν» παρουσιάζει ἄλλο ἀριστούργημα μὲ τὸν ἀγαθὸν γέροντα ποὺ ἔχει συνάξει γύρω του κεφάλια, πόδια. οὐρὰς ζῴων καὶ τὰ συγκολλᾷ καὶ δημιουργεῖ τὰ ὄντα ἐκ τῶν μὴ ὄντων. Ἡ ἰδέα αὐτὴ τοῦ δημιουργοῦντος Θεοῦ εἶνε χριστιανική, ἀρέσει εἰς τὰ μικρὰ παιδιά. ἀλλὰ δὲν εἶνε βέβαια χριστιανικὴ οὔτε ἁπλῶς σοβαρά. Φαίνεται ὅτι ἀνάλογος ἦτο, μίαν ἐποχὴν, καὶ ἡ μουσικὴ ἥτις ἐψάλλετο εἰς τοὺς μεγάλους ναοὺς, τὰς «βασιλικὰς» λεγομένας ἐκκλησίας, τῆς Ρώμης. Ἐπιτυχὴς ὡς ἔμπνευσις, τεχνικωτάτη ὡς σύνθεσις φωνῶν καὶ ὀργάνων, δυναμένη νὰ θριαμβεύσῃ εἰς κάθε θέατρον μὲ ἀξιώσεις, ἀνίκανος ὅμως νὰ συγκινήσῃ καὶ νὰ ὑπενθυμίσῃ τὴν ἰδέαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἰδίως τοῦ πάσχοντος Θεοῦ. Εὐτυχῶς εὑρέθη ὁ Πιὲρ Λουΐτζι ντὰ Παλεστρίνα ὅστις ἀπεκάθαρε τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν ἀκολουθήσας ἰδίον σύστημα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Γρηγοριανοῦ μέλους, τὸ ὁποῖον εἶνε περίπου αὐτὴ ἡ βυζαντινὴ μουσική.

Τὰ ἔργα τοῦ Παλεστρίνα ἐκτελοῦνται σήμερον εἰς κλασικὰς συναυλίας, ἀλλ' ἐκτελοῦνται καὶ εἰς τὰς «βασιλικὰς» τῆς Ρώμης τὴν Μεγάλην Παρασκευήν. Ὁ Ἅγιος Πέτρος, ἡ Σάντα Μαρία Μαγζόρε καὶ οἱ ἄλλοι μεγάλοι ἱστορικοὶ Ναοὶ παύουν δι' ἓν ἀπόγευμα νὰ εἶνε μουσεῖα ὅπου συγκεντροῦνται βέβηλα περίεργα καὶ καθίστανται πραγματικὰ κέντρα γαλήνης καὶ ψυχικῆς ἐξάρσεως. Αἱ φωναὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν παιδίων (αἱ τελευταῖαι ἀντικαθιστῶσαι τὰς γυναικείας) χωρὶς οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην συνοδείαν ὀργάνου ἐνοῦνται εἰς θέλγοντας κυματισμοὺς διὰ νὰ φέλουν τὸ «Στάμπατ Μάτερ» τὸ «Βία Κρούτσις» καὶ τὸ «σοὺφιτσιο ντέλλε τένεμπρε» (λέγεται οὔτω διότι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκτελέσεως σβύνονται ὅλα τὰ φῶτα τοῦ Ναοῦ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ σκοτισμοῦ τοῦ ἡλίου κατὰ τὴν σταύρωσιν τοῦ Ἰησοῦ) μὲ τὰς «τρεῖς ὥρας τῆς ἀγωνίας».

Ἡ «ὥρα τῆς ἀπελπισίας» (ὥρα ντεζολάτα) ἡ καταλήγουσα εἰς τὸ «Κουσουμάτουμ ἔστ» (τετέλεσται!) εἶνε ἡ γλυκυτέρα, διότι εἶνε ἡ ἀνθρωπινοτέρα.

Ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ καὶ τὸ γρηγοριανὸν μέλος ἔδωκαν τὸν πυρῆνα τῆς μελωδίας, εἰς μερικὰ μάλιστα σημεῖα καὶ αἱ λατινικαὶ λέξεις εἶνε πιστὴ μετάφρασις τῶν ἑλληνικῶν ὅπως λ.χ. εἰς τὸ «Πόπολους μέους κέϊτ φατσίμπιτι» (Λαός μου τί ἐποίησά σοι καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας...) Ἀλλὰ ποῖα ἀνάπτυξις τονική, ποῖα ἐναρμόνισις ὑπέροχος! Ἡ «Ὥρα ντεζολάτα» τοῦ πάσχοντος Θεοῦ, εἰς τὴν μουσικὴν τοῦ Παλεστρίνα, ἐνθυμίζει εἰς τὸν κάθε ἄνθρωπον τὰς ἰδικάς του ἀπηλπισμένας ὥρας. Καὶ εἶνε πολλὰ τὰ μάτια ποὺ δακρύζουν εἰς τὸν Ἅγιον Πέτρον τὸ ἀπόγευμα τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς.

Φοβοῦμαι ὅτι οὔτε ὁ Μιχελάντζελο οὔτε ὁ Ραφαέλλο οὔτε ὁ Ντὰ Βίντσι ἔκαμαν ποτὲ νὰ κλαύσῃ κανεὶς ἀπὸ τοὺς προσβλέποντας τοὺς μεγαλειώδεις των θρησκευτικοὺς πίνακας.

Β. ΒΕΚΙΑΡΕΛΛΗΣ

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

δὲ ἠσθάνετο μέσα εἰς τὸ στῆθος του κᾶτι νὰ σφίγγῃ τὴν καρδιά του. Ἡ ἀναγγελία τῆς ἐκρήξεως, τὴν ὁποίαν εἶχε κάμει ὁ Δὸν Λουΐ, ἔδιδε εἰς ὅ,τι τώρα προέλεγε ἀξίαν τετελεσμένου ἠδηγεγονότος. Ἐκεῖνοι δὲ τοὺς ὁποίους εἶχε σώσει ἀπὸ τὴν τρομερὰν καταστροφὴν δὲν ἀπεῖχον πολὺ ἀπὸ τοῦ νὰ παραδεχθοῦν ὡς πραγματικὰς καὶ τὰς πλέον ἀνομοιαλήθεις βεβαιώσεις τὰς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς διετύπωσε.

— Κύριε Διευθυντά, εἶπε· εἰς μάτην ἀναμένετε ἐδῶ ὅπως κάποιος φέρῃ τὴν τετάρτην τῶν μυστηριωδῶν ἐπιστολῶν. Καὶ ὅμως θὰ ἔχομεν τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀναρευρεθῶμεν, χάρις εἰς ἓν ἀπρόοπτον θαῦμα τῆς τύχης, εἰς τὸν ἐρχομὸν τῆς τετάρτης αὐτῆς ἐπιστολῆς.

Καὶ τότε θὰ γνωρίσετε, ὅτι τὸ αὐτὸ χέρι ἐξετέλεσε καὶ τὰ ἄλλα ἐγκλήματα....καὶ θὰ μάθετε ἐπὶ τέλους τὸν ἔνοχον.

Καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Μαζερού, προσέθεσε.

— Ἐνωμοτάρχα, λάβετε, σᾶς παρακαλῶ, τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ κάμετε ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον σκότος μέσα εἰς ἐκεῖνο τὸ δωμάτιον. Ἂν δὲν ὑπάρχουν ἐξωτερικὰ παράθυρα χρησιμοποιεῖτε τὴς κουρτίνες, ποῦ σύρατε καλὰ ἐπάνω εἰς τὰ τζάμια. Ἐπίσης νὰ κλεισθοῦν ἑρμητικῶς καὶ ὅλαι αἱ θύραι. Κύριε Διευθυντά, τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς τυχαίως ἀναμμένο ;

— Ὅλως τυχαίως, θὰ τὸ σβύσωμεν.

— Μιὰ στιγμή, παρακαλῶ...

Ἐστράφη γύρω του καὶ εἰδὼν ἐπί τινος τραπέζης ἓν κηροπήγιον, τὸ ἔπῆρε, ἔκαψε τὸ κηρίον, ἔπειτα δὲ ἔσβυσε τὰ ἠλεκτρικὰ φῶτα.

Ἁπλῶθη τότε εἰς τὸ δωμάτισν ἓν ἡμίφως, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ φλὸξ τοῦ κηρίου, τρέχουσα ὑπὸ τὰ ρεύματα τοῦ ἀέρος, ἐσείετο, κινδυνεύουσα νὰ σβύσῃ. Ὁ Δὸν Λουΐ τὴν προεφύλαξε μὲ τὴν παλάμην τῆς χειρός του καὶ ἐπροχώρησε πρὸς τὸ τραπέζι.

—Δὲν πιστεύω, ὅτι χρειάζεται νὰ περιμένωμεν, εἶπε κατὰ τὰς προβλέψεις μου δὲν θὰ παρέλθουν ὀλίγα δευτερόλεπτα καὶ τὰ γεγονότα θὰ ὁμιλήσουν ἀφ' ἑαυτῶν εἰς πολὺ εὐγλωτότερον ἢ ὅσον ἐγὼ θὰ ἠμποροῦσα νὰ τὸ κάμω.

Τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα δευτερόλεπτα, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων οὐδεὶς διέκοψε τὴν σιωπήν, ὑπῆρξαν ἀπὸ τὰς στιγμὰς ἐκείνας, ποῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ λησμονήσῃ τις.

Ὁ κ. Ντεπαλιὼν διηγήθη βραδύτερον, εἰς μίαν συνέντευξιν εἰς τὴν ὁποίαν ἐκορύδευε τὸν ἑαυτόν του μὲ ἀρκετὴν λεπτότητα, ὅτι ὁ ἐγκέφαλός του διεγερθεὶς ἀπὸ τοὺς κόπους τῆς νυκτὸς καὶ τὴν ὅλην σκηνοθεσίαν ἐφαντάζετο, ὅτι θὰ ἔ. βλεπεν ἐνώπιόν του νὰ λαμβάνουν χώραν τὰ πλέον ἀσυνήθη, ἀπίστευτα γεγονότα, μεταξὺ τῶν ὁποίων πότε μίαν ἐπιδρομὴν κατὰ τοῦ ξενοδοχείου μὲ ἐνόπλους συμμορίτας, ἄλλοτε δὲ ἀκόμη καὶ τὴν ἐμφάνισιν πνευμάτων καὶ φαντασμάτων.

Εἶχε ἐν τούτοις τὴν περιέργειαν, εἶπε, νὰ παρατηρῇ τὸν Δὸν Λουΐ. Οὗτος καθισμένος εἰς ἓν ἄκρον τῆς τραπέζης, μὲ τὸ [illegible] ἀλλὰ ἡσύχῳ [illegible]

(Ἀκολουθεῖ)

ΟΜΟΝΟΙΑ-ΧΑΛΑΝΔΡΙ (ΔΑΣΟΣ)

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ἡ συγκοινωνία ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ—ΔΑΣΟΣ θὰ ἐκτελεῖται ἀνὰ ἑκάστην ὥραν μὲ ταχύτατα αὐτοκίνητα.

Στάσις Αὐτοκινήτων *(Πλατεῖα Ὁμονοίας)*, ἔμπροσθεν θεάτρου Μ. ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ.

ΜΙΧΑΗΛ ΖΕΒΑΚΟ

Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΩΝ ΣΤΕΝΑΓΜΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ Ἰωάννα ἀνεκίρτησε.

Διὰ κινήματος τῆς κεφαλῆς ἀπέκρουσε τὴν πρόσκλησιν.

Ἡ καρδία της ἔπαλλε σφοδρῶς.

— Λοιπὸν ἔπαυσες νὰ εἶσαι φύλαξ γερόντων καὶ κοφασίων ; ἠρώτησεν ὁ Σανδρίγο ἀστειευόμενος. Σὲ συγχαίρω. Δὲν ἐννοῶ πῶς ἕνα ὄμορφο κορίτσι σὰν ἐσὲ, εἰς ὅλην τὴν λάμψιν νῆς νεότητός του, εἰς ὅλην τὴν ὡριμότητα τῆς καλλονῆς του, ἠμπόρεσε νὰ συναινέσῃ νὰ ταφῇ ζῶσα πλησίον ἐκείνου τοῦ τρελλοῦ. Εἶχες χάσει τὸ μυαλό σου, καϋμένη Ἰωάννα. Ἀλλὰ νὰ ποῦ ἦλθες ἐδῶ. Τί ἦλθες νὰ κάμῃς εἰς τὴν Βενετίαν ; Ἂν θέλῃς, θὰ σοῦ εὕρω μίαν θέσιν. Ἀλλὰ μαντεύω τί σκέπτεσαι. Παρατηρεῖς τὴν πτοχὴν κατοικίαν μου καὶ σκέπτεσαι τί θὰ ἠμποροῦσα νὰ σοῦ κάμω. Μὴν ἐμπιστεύσαι εἰς τὰ φαινόμενα. Ἐντὸς ὀλίγου χρόνου θὰ εἶμαι πρόσωπον ἀπαραίτητον, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ ἀποκτήσει παντὸς εἴδους δικαιώματα καὶ τὸ ὁποῖον θὰ γνωρίζῃ νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ, σοῦ ἐγγυῶμαι: Ὁμίλησε, μικρά μου Ἰωάννα. Ἔχεις ὅλην τὴν ἀγάπην μου.

»Ἤμπορῶ, Ἰωάννα, ἂν θέλῃς, νὰ σοῦ δώσω μίαν εὐχάριστον θέσιν. Καθὼς εἶσαι ὡραία καὶ ἔξυπνη, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ τὰ καταφέρῃς καλά. Δὲν θὰ ἤθελες μίαν θέσιν πρώτης καμαριέρας εἰς ἕνα τίμιον καὶ πλούσιον σπίτι τῆς Βενετίας ; Ἔχω ἕνα στενὸν φίλον ὁ ὁποῖος θὰ νυμφευθῇ προσεχῶς, καὶ ὁ ὁποῖος, διὰ πολλοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους θὰ σοῦ ἐξηγήσω ἀργότερα, θὰ ἤθελε νὰ θέσῃ πλησίον της νεαρᾶς γυναικός του μίαν ἔμπιστον νέαν, ἡ ὁποία νὰ εἶνε ἱκανὴ νὰ ἐννοῇ τὸ πᾶν. Ἤμπορῶ νὰ σὲ συστήσω εἰς αὐτὸν τὸν φίλον μου ὁ ὁποῖος εἶμαι βέβαιος, θὰ σὲ δεχθῇ εὐμενῶς. τί λέγεις ; Τί σκεπτεσαι ;

— Σανδρίγο, εἶπεν ἡ Ἰωάννα, ἦλθα διὰ νὰ σὲ σώσω.

— Ν μὲ σώσῃς ; Ἀπὸ ποῖον ;

— Ἀπὸ τὸν Ρολάνδον Κανδιάνο.

Ὁ Σανδρίγο ἀνεπήδησεν ἀπὸ τὸ κάθισμά του.

— Πάλιν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος! εἶπεν. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος μὲ ἐταπείνωσεν, ὁ ὁποῖος ἐπλήγωσεν ἀθεράπευτα τὴν ὑπερηφάνειάν μου. Ὦ! τὸν μισῶ μὲ ὅλην μου τὴν ψυχήν. Ἰωάννα εἶσαι καλὸ κορίτσι, καὶ σοῦ ζητῶ συγγνώμην διὰ τὸ παρελθόν. Ἔρχεσαι εἰς τὴν Βενετίαν ἐπίτηδες διὰ νὰ μὲ εἰδοποιήσῃς. Εἶνε ὡραῖον, ξέρεις, αὐτὸ ποὺ κάνεις! Καὶ ἐγὼ σὲ ἐκακομεταχειρίσθηκα εἰς τὸ Μέστρ. Ὥστε λοιπὸν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος μὲ παρακολουθεῖ! Θὰ ἔδιδα δέκα χρόνια τῆς ζωῆς μου διὰ νὰ εὑρεθῶμεν μόνοι εἰς δυό μας! Δὲν ξέρεις τί μοῦ ἔκαμε Ἰωάννα. Ἀ! εἶμαι ἀξιωματικὸς, συναναστρέφομαι μὲ τὴν καλὴν κοινωνίαν τῆς Βενετίας, μὲ εὐνοεῖ ὁ ἐπίσκοπος καὶ ὁ δόγης, καὶ ὅμως δὲν κατορθώνω νὰ λησμονήσω τὰς ἀπολαύσεις τῆς ἐλευθέρας ζωῆς τοῦ βουνοῦ. Με ἐδιώξαν ἀπὸ τὸ βουνό, Ἰωάννα! Μὲ ἔδιωξαν ἐμέ, ὁ ὁποιος ἤμουν ὁ τρομερὸς βασιλεὺς τοῦ βουνοῦ! Εὑρέθη ἔνας ἀνθρωπος ὁ ὁποῖος μ' ἐνίκησε. Ἔφυγα ντροπιασμένος. Ἔτσι λοιπὸν, ὁ Ρολάνδος Κανδιάνο μὲ καταδιώκει; Ὦ! σ' εὐχαριστῶ, μυρούλα μου, ποῦ ἦλθες νὰ μὲ εἰδοποιήσῃς. Ὁ ἄθλιος! Θὰ μοῦ τὰ πῇς ὅλα, ὄχι; Θὰ γνωρίζῃς βέβαια ποῦ κρύπτεται. Μὴ φοβῆσαι τίποτε, Ἰωάννα. Πές μου ποῦ μπορῶ νὰ τὸν συναντήσω, καὶ ἐντὸς μιᾶς ὥρας ὁ Ρολάνδος Κανδιάνο θὰ εἶνε νεκρός;

—Σανδρίγο, εἶπεν ἡ Ἰωάννα, δὲν θὰ φονεύσῃς τὸν Ρολάνδον Κανδιάνο.

—Δὲν θὰ τὸν φονεύσω;

—Ὄχι.

—Ποῖος θὰ μ' ἐμποδίσῃ;

—Ἐγώ.

— Εἶσαι τρελλή ;

— Κύτταξέ με, εἶπεν ἐκείνη θλιβερὰ ἔχω ὕφος τρελλῆς ;

— Εἶπα ὅ,τι εἶπα, Σανδρίγο. Ἄκουσε. Ἂν ὁ Ρολάνδος σὲ κτυπήσῃ, θὰ ἀποθάνω ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν. Καὶ διὰ τοῦτο ἦλθα νὰ σὲ σώσω. Ἀλλὰ πρὶν τὸν κτυπήσῃς ἐσύ, πρέπει νὰ μὲ φονεύσῃς ἐμέ.

Ὁ Σανδρίγο ἐγέλασε δυνατά.

— Τί δηλοῖ αὐτὸ τὸ ἀνακάτεμα ; Θέλεις καὶ δὲν θέλεις. Ἐξηγήσου, γιὰ ὄνομα τοῦ διαβόλου!

— Δὲν θέλω ν' ἀποθάνῃς ἐσὺ καὶ δὲν θέλω ν' ἀποθάνῃ αὐτός. Συγχώρησέ με, Σανδρίγο, ποῦ ἐκφράζω τόσον κακὰ ὅ,τι αἰσθάνομαι μὲ ὅλην τὴν ψυχήν μου. Δὲν βλέπεις ὅτι τὰ ὀργίλα βλέμματά σου μὲ ἔχουν ἀναστατώσει ;

(Ἀκολουθεῖ)

Ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του τὸ Β'. Πρατήριόν μας, ὁδὸς Αἰόλου 166 (ἔναντι Ταχυδρομείου)

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

ΤΑ ΨΑΘΑΚΙΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΨΑΘΑΝ ΚΙΝΑΣ & ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Ὄχι ἀπὸ ΡΟΚΑΝΙΑ ποῦ κατασκευάζουν μικροεργοστάσια

ΣΥΓΚΡΙΝΑΤΕ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΑΣ ΤΙΜΑΣ ΜΑΣ

Τὰ προϊόντα μας εἶνε ΑΝΩΤΕΡΑ τῶν Εὐρωπαϊκῶν

ΑΙΟΛΟΥ 166 Α. ΑΡΙΑΝΟΥΤΣΟΣ ΚΑΙ Σ/Α ΣΤΑΔΙΟΥ 57

ΨΑΘΑΚΙΑ

ΕΡΓΑΤΙΚΑ	ΑΠΟ	1,90
ΠΑΙΔΙΚΑ	»	4,50
ΑΝΔΡΙΚΑ	»	8,50
ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ	»	4.00

Φανταιζὶ καπέλλα

ΨΑΘΑΚΙΑ

Ὅ,τι πειὸ καλὸ ὡραῖο καὶ φθηνὸ

ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ

Γῆνε ἡ Ἀσκήμια, Μαγδαληνή. Ἡ Ὡμορφιὰ πειὰ σ' ἔχει κουράσει. Κ' ἔλα στὰ πόδια τοῦ Ἐσταυρωμένου. Ἔλα νὰ κλάψῃς τὸν ἑαυτό σου, κ' ἔλα νὰ τὸν ἀγαπήσῃς. Ὡς τώρα δὲν τὸν ἀγάπησες, Μαγδαληνή. Ἤθελες νὰ τὸν ἀγαπᾶν οἱ ἄλλοι. Τώρα γίνε ἡ καλόγρηα καὶ πνίξε τὶς ἀράθυμες σάρκες στὶς φυλακὲς τῶν ράσων. Τρελλὴ, τί ἔκανες ὡς τώρα ; Ἡ ράγες τῶν θακτύλων τοῦ Κυρίου ἔψαξαν τὶς ὠμορφιὲς γιὰ νὰ πλάσουν ἐνένα. Καὶ σ' ἔκλασεν ὡραία ὁ Κύριος, γιὰ νὰ τὸν δοξάζουν οἱ ἄνθρωποι. Τρελλὴ, τί ἔκανες ; Ἐσὺ τὶς ποδοπάτησες τὶς ὠμορφιὲς καὶ τὶς βεβήλωσες καὶ τὶς ἐλέρωσες. Τὸ μέτωπό σου σκάφτου, ἡ βοῦλες τῶν ἁμαρτωλῶν φιλημάτων. Μαγδαληνὴ, μόνο ἐσὺ δὲν εἶχες κοτέ σου φιλήσει τὸν ἑαυτό σου. Γῆνε Χριστιανὴ, Μαγδαληνὴ, κ' ἔλα στὰ πόδια τοῦ Ἐσταυρωμένου ν' ἀπιθώσῃς σ' ἀλαίμαργα χείλια τῆς ψυχῆς σου τὸ φίλημα, ποὺ δὲν τοὺς εἶχες δώσει. Ἔλα νὰ γονατίσῃς, Μαγδαληνὴ, νὰ ξαποστάσῃς, καὶ νὰ πεθάνῃς. Τώρα καταλαβαίνεις τὸ χτές σου, καὶ τὸ αὔριό σου; Ἐπότιζες τὸ σῶμα καὶ ἄφινες τὴν ψυχὴ νὰ διψᾷ. Τώρα ἡ ψυχὴ δὲν μπορεῖ ν' ἀκολουθήσῃ τὸ σῶμα, κι' ἔγεινε πεθαμένη μεσοστρατίς. Πέθανε Μαγδαληνὴ, γιὰ νὰ ζήσῃς γαλήνια. Γύρισεν ὁ ἐραστής σου ἀπ' τὰ μακρυνὰ ταξείδια· ὡραῖος ἐγύρισεν ὁ Ἑνυτός σου καὶ ἦρθε νὰ σὲ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τοὺς ἄπειρους, τοὺς κολασμένους ἐραστές. Ὁ Ἕνας εἶνε αὐτὸς κ' οἱ ἄλλοι εἶνε οἱ πολλοί. Ὁ Ἕνας πρέπει νὰ νικήσῃ. Γῆνε ἄσκημη, Μαγδαληνή. Ἔλα στὰ πόδια τοῦ Ἐσταυρωμένου καὶ σὲ δάκρυα χύσε ὅλα τὰ τὰ φῶτα τῶν ματιῶν σου καὶ τὰ κάλλη τους σβῦσε. Πικρὰ νάνε τὰ δάκρυα, κι' ἁρμυρὰ νάνε. Νὰ σκάζουν τὰ μάγουλά σου καὶ νὰ τὰ μαράνουν. Γῆνε ἄσκημη, Μαγδαληνή. Ἡ ἀσκήμια εἶνε ἡ Ὡμορφιὰ τῆς ψυχῆς. Ἔλα στὸ γαλήνιο ἀραξοβόλι, νὰ ζητᾷς τὶς εὐτυχίες τῆς γαλήνης. Μόνο στὰ πόδια τοῦ Ἐσταυρωμένου θὰ μπορέσῃ ἀληθινὰ νὰ θρηνήσῃς τὸν κορμί σου. Γῆνε ἄσκημη, Μαγδαληνή, γιὰ ν' ἀγαπήσῃς τὸν ἑαυτό σου ὡραῖο. Γῆνε ἡ μητέρα, γῆνε ἡ ἀδελφὴ γιὰ νὰ μπορέσῃς ν' ἀγαπήσῃς μὲ τὴν γαλήνιαν ἀπεραντοσύνη τῶν οὐρανῶν. Πρέπει ν' ἀγαπήσῃς καὶ τὸν ἑαυτό σου· μὲ τὴν ἀγάπη αὐτή. Ὡς τώρα τὸν εἶχες μισήσει, ἐπειδὴ εἶχες ἀφήσει τοὺς ἄλλους νὰ τὸν ἀγαπήσουν πολύ. Βλαστήμησε τὴν ὡμορφιά σου, καὶ δός της κατάρες. Βάλε της χρυσαφικὰ, στόλισε τὴν ν' ἀπλώσῃ τὸ χέρι καὶ νὰ διακονέψῃ ἀπ' τὴν ξεσκισμένη σου Ἀσκημία. Ἤσουνα ὡραία, κ' οἱ ἐραστές σου, ἤτανε ἄσκημοι. Γῆνε ἄσκημος, γιὰ νὰ ὦρῃς τὸν ὡραῖον Ἐραστή. Ἄνοιξε τὶς φλέβες σου, κοὶ ἄφησε νὰ στάξῃ μέσα τους τὸ αἷμα ποὺ τρέχει ἀπ' τὰ πόδια τοῦ Ἐσταυρωμένου καὶ πέθανε. Προσπάθησε νὰ πεθάνῃς ἄσκημη, Μαγδαληνὴ, καὶ τὰ ζαρωμένα σου βλέφαρα ἂς σκεπάσουν τὸ ὄνειρο, ποὺ κάνεις γιὰ τὸν Νυμφίο ποὺ θὰ περιμένῃ ἡ ψυχή σου. Ὅταν ὁ Κύριος ξυπνήσῃ, καὶ σκύψῃ καὶ σὲ δεῖ ἄσκημη θὰ σκύψῃ θὰ σὲ φιλήσῃ. Μόνον ἅταν φιληθῇς ἄσκημη, θὰ νοιώσῃ ἡ νεκρὴ ψυχή σου τὸ φίλημα ποὺ τῆς κρωστᾷς καὶ θὰ ξαναταρήσῃ ἡ πεθαμένη ψυχή σου.

ΧΡ. Α. Κ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

(Ἀπὸ τοὺς «Ὕμνους»)

ΓΙΑ ΜΙΑ ΒΙΛΛΑ

Σπίτι γαλήνιο μου, ἥμερο, τῆς μοναξιᾶς [illegible]

[illegible]

καὶ τὸν κακό μου τὸ θλιμμένο.

Ν' ἀποξεχάσω λόγιασα τὸν κόσμο τὸν πικρό,

τὴ μισερὴ χλαλοή του,

ποὺ μὲ ταπείνωσε βαθιά, καὶ μ' ἔδειξε μικρὸ

στὸ κύλισμα καὶ στὴν ὁρμή του.

Μὰ ἐδῶ, τὰ κυπαρίσσια σου, ξηλὰ, πυκνὰ,

[λαός,

τὴ νύχτα καὶ τὴ μέρα.

τὴν τρικυμιὰ ὅλης τῆς ζωῆς μου φέρνουν

[πάλι ἐμπρός

καθὼς θρηνοῦν μὲ τὸν ἀέρα...

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ

ΘΕΑΤΡΑ

Ὁ θίασος Κυβέλης ἀρχίζει αὔριον τὰς παραστάσεις του εἰς τὸ θέατρον Κυβέλης μ' ἕνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα ἔργα τοῦ δραματολογίου του. Τὸ ἕτερον τμῆμα τοῦ θιάσου θὰ συνεχίσῃ τὰς παραστάσεις του εἰς τὸν «Ἀπόλλωνα» μὲ τὸ «Σχολεῖον τῶν Κοκοτῶν».

—Ἀρχίζει ἀπὸ αὔριον παραστάσεις εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Ὁμονοίας θέατρόν της ἡ καλλιτέχνις δις Μαρίκα Κοτοπούλη, μὲ τὴν χαριτωμένην κωμῳδίαν «Ἡ ὀγδόη Γυναῖκα τοῦ Μπάρμπα Μπλέ» τοῦ Σαβοάρ.

—Ὁ θίασος τοῦ Ὠδείου ἀναβιβάζει αὔριον εἰς τὸ Βασιλικὸν τὴν «Κυρὰ Φροσύνη» τοῦ συναδέλφου κ. Γ. Ἀστρέα.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα εἰς τὰ «Διονύσια» ἀρχίζει τὰς παραστάσεις του ἡ ὀπερέττα τῆς κ. Ἀφεντάκη.

— Ἐπίσης τὴν Κυριακὴν ἄρχεται τῶν παραστάσεών του εἰς τὸ «Κυβέλειον» ὁ θίασος Κυβέλης,

— Τὸ ἕτερον τμῆμα τοῦ θιάσου θὰ συνεχίσῃ τὰς παραστάσεις του ἐφ' ὅσον ὁ καιρὸς τὸ ἐπιτρέπει εἰς τὸν «Ἀπόλλωνα».

— Τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα ἀρχίζει παραστάσεις εἰς τὸ «Πανόραμα» ὁ θίασος Μηλιάδου εἰς τὸν ὁποῖον προσελήφθησαν καὶ αἱ κ. Μπριλλάντη, Λολότα, Τάλη καὶ ὁ κ. Μπεντιβόλιο. Ὁ θίασος θὰ δώσῃ τὸν «Παπαγάλον» μὲ νέας σκηνάς.

— Τὴν Κυριακὴν ἀρχίζει παραστάσεις εἰς τὰ «Ὀλύμπια» τὸ Ἑλληνικὸν Μελλόδραμα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Λαυράγκα.

— Ὡσαύτως τὴν Κυριακὴν ἀρχίζει παραστάσεις εἰς τὸ «Κεντρικὸν» ὁ ὑπὸ τὸν κ. Λιδωρίκην θίασος τοῦ «Ἑλληνικοῦ Θεάτρου». Θ' ἀναβιβάσῃ δὲ τὸ νέον ἔργον «Στὸ καφὲ-Σαντάν».

Τὴν Κυριακὴν δίδεται ὑπὸ τοῦ θιάσου τοῦ Ὠδείου εἰς τὸ Βασιλικὸν Θέατρον, τὴν ὀγν μ. μ. «Ἡ Κυρὰ Φροσύνη».

—Τὸ Κυβέλειον θ' ἀναβιβάσῃ τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα τὸ θαυμάσιον ἔργον τοῦ Μπερνστάϊν «Σαμψών»,

— Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς ἀρχίζει παραστάσεις εἰς τὸ «Πανελλήνιον» ὁ θίασος τοῦ κ. Γονίδη μὲ τὰ «Παναθήναια».

Εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» ἀρχίζει αὔριον τὰς παραστάσεις του τὸ Ἑλληνικὸν μελόδραμα μὲ ἀρίστους καλλιτέχνας. Εἰς τὴν ἀπογευματινὴν παράστασιν τοῦ «Φάουστ» θὰ λάβουν μέρος ὁ κ. Μωραΐτης ὡς Φάουστ, ἡ κ. Ἐλένη Βλαχοπούλου ὡς Μαργαρίτα καὶ ὁ κ. Βλαχόπουλος ὡς Μεφιστόφελες.

Εἰς τὴν ἑσπερινὴν παράστασιν θὰ ἐμφανισθῇ διὰ πρώτην φορὰν ὡς Βιολέττα ἡ λυρικὴ ὑψίφωνος Δις Κλάρο Λόριγκ τῆς ὁποίας ἡ γοητευτικὴ φωνὴ συνδυάζεται θαυμαίως μὲ τὴν γλυκεῖαν μελῳδίαν τοῦ κ. Κρυωνᾶ ὅστις θὰ ὑποδυθῇ τὸν Ἀλφρέδον.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ὑπὸ τοῦ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου τοῦ κ. Ἐλευθερουδάκη ἐξεδόθη εἰς κομψὸν τόμον μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ συγγραφέως τὸ περίφημον κοινωνικὸν ρομάντζο τοῦ κ. Γρ. Ξενοπούλου «Λάουρα».

— Ὑπὸ τοῦ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου τοῦ κ. Σιδέρη ἐπανεκδίδεται προσεχῶς τὸ «Παληὸ Βιολὶ» ἡ θαυμασία καὶ γλυκυτάτη ποιητικὴ συλλογὴ τοῦ κ. Ι. Πολέμη.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Βασιλείου κοκλοφορεῖ σήμερον ὁ α' τόμος τῆς ἐρωτικοτάτης «Χαλιμᾶς» μεταφρασθείσης ἐκ τοῦ ἀραβικοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Τρικογλίδη.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

—Ὁ οὐρανὸς συνεμερίσθη χθὲς τὴν θλῖψιν τῶν ἀνθρώπων.

—Καὶ περὶ τὸ δεῖλι ἐσκυθρώπασε καὶ τὸ πένθος τῶν συννέφων ἠπλώθη πρὸ αὐτοῦ.

—Ἀραιά, λεπτὴ βροχὴ ἤρχισε νὰ πίπτῃ...

—Καὶ δὲν διήρκεσε πλέον τῶν ὀλίγων λεπτῶν...

—Ἀκολούθως τὰ σύννεφα ἀπεσύρθησαν καὶ γλυκὺς ὁ ἥλιος ἔλαμψεν ὑπεράνω τῆς πόλεως.

—Οἱ Ἀθηναῖοι ἠρχισαν νὰ κάμνουν τὰς προμηθείας των ἀπὸ χθές.

—Ἡ ὁδὸς Σταδίου, ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ καὶ ἡ ὁδὸς Αἰόλου κατεκλύζοντο ἀπὸ πλήθη λαοῦ.

—Τὰ ἐμπορικὰ ἦσαν πλήρη.

—Ἠγοράζοντο ὑφάσματα, ἀσπρόρρουχα, ὑποθήματα, καπέλλα. Πᾶν τέλος τὸ ἀναγκαιοῦν εἰς τὸν σημερινὸν ἄνθρωπον.

—Τὸ χρῆμα ἔρρεεν ὡς τεράστιος ποταμὸς ἀπὸ τῶν θυλακίων τῶν συμπολιτῶν εἰς τὰ χρηματαιβώτια τῶν ἐμπόρων.

—Ἡ αὐτὴ ζωηρὰ κίνησις παρετηρήθη καὶ εἰς τὴν Ἀγοράν.

— Διότι ὡσαύτως ἤρχισεν ἀπὸ χθὲς καὶ ἡ ἰχορὰ τῶν ἀφορώντων τὸν στόμαχον καὶ τὴν κοιλίαν.

— Ὡς εἴχομεν προϊδεῖ ἐλάχιστοι ἠγόρασαν ὁλόκληρον ἀμνόν.

— Καὶ συνεπῶς ὀλίγοι εὐδαίμονες ἀτθοὶ θὰ φάγουν ὀβελίαν.

— Ἡ πώλησις κηρίων ἐκ μέρους κυριῶν καὶ δεσποινίδων τῆς πόλεως ἐξηκολούθησε καὶ χθές.

— Μέχρι νυκτὸς ἐπωλήθη μεγάλη ποσότης ἐξ αὐτῶν.

— Οἱ Ἀθηναῖοι καὶ αἱ ἀτθίδες ἔκαμαν τὰς σχετικὰς προμηθείας των ἀπὸ αὐτάς.

— Σήμερον θὰ μετρηθοῦν τὰ συλλεγέντα ποσά.

— Ἐλπίζεται δὲ ὅτι, τὸ ὁλικὸν ποσὸν θὰ ὑπερβῇ πάντα ὑπολογισμόν.

— Ὁλόκληροι πορφυροῖ λοφίσκοι ἀπὸ κόκκινα αὐγὰ εἰς τὰ παντοπωλεῖα καὶ τὰ γαλακτοπωλεῖα.

— Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι μὴ ἀγοράσαντες ὁλόκληρον ἀμνὸν, ἐπρομηθεύθησαν ἀρκετὰ ἐξ αὐτῶν.

— Συνέβη δὲ, ἄγνωστον πῶς, καὶ νὰ μὴ ὑπερτιμηθοῦν.

— Ἐπωλοῦντο πρὸς 70 τὰ λευκὰ κατὰ ζεῦγος καὶ πρὸς 75-80 τὸ κόκκινα.

— Ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἔλειψαν καὶ οἱ πλανόδιοι πωληταὶ τῶν ἡμερῶν αὐτῶν οἱ πωλοῦντες φώσφορα, βεγγαλικὰ καὶ τράκες.

— Βαρελότων οὐδεὶς κρότος ἠκούσθη!

— Ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιφυλάσσονται διὰ τὴν νύκτα τῆς Ἀναστάσεως.

— Ὁπότε θὰ τὸ...βροντήσουν καὶ πάλιν.

— Κρέατος θὰ ὑπάρχῃ σήμερον ἀρκετὴ ἐπάρκεια.

— Ἂς τὸ λάβουν συνεπῶς ὑπ' ὄψιν των οἱ συμπολῖται.

— Καὶ ἂς μὴ βιασθοῦν καὶ ἂς μὴ τσαλαπατηθοῦν εἰς τὴν Ἀγορὰν χωρὶς λόγον.

ΟΠΛΑΝΟΔΟΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἡ καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις τοῦ Ζαππείου ἐξακολουθεῖ νὰ συγκεντρώνει καθ' ἑκάστην ἐκλεκτὸν κόσμον. Ἤδη ἠγοράσθησαν παρὰ διαφόρων φιλοτεχνῶν πίνακες τῶν κ. κ. Ρωμανίδου, Χρηστοφῆ, Γ. Βώκου, καὶ τῆς δίδας Σοφίας Λασκαρίδου.

ΠΑΝΑΥΛΙΑΙ

Ἀρ. Βεργὼ μὲ ἐκλεκτὸν πρόγραμμα,

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Τὴν Δευτέραν 26 τρέχοντος εἰς τὸν κινηματογράφον Ἀττικὸν θ' ἀρχίσῃ σειρὰ καλλιτεχνικῶν κινηματογραφικῶν παραστάσεων διοργανωμένων ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ Ρώσσου καλλιτέχνου κ. Σαμασούντ. Θὰ δοθῇ τὸ ἀρωστούργημα τῆς Ρωσσικῆς φιλολογίας ὁ «Πάτερ-Σέργιος» τοῦ Λέοντος Τολστόϊ μὲ μουσικὴν ὑπόκρουσιν γραμμένην ἀπὸ τοὺς μεγάλους μουσουργοὺς Τσαϊκόφσκη, Σαὶν-Σάνς καὶ Ρίμσκυκόφσκυ. Εἰς τὰς παραστάσεις θὰ λάβουν μέρος ἡ κ. Σαμπανιέβα, ὁ κ. Ὄρντα, καὶ χορῳδία ἐξ εἰκοσιπέντε Ρώσσων καλλιτεχνῶν. Τὴν ὀρχήστραν θὰ διευθύνῃ ὁ κ. Σαμασούντ.

ΚΙΝΗΣΙΣ

Φανταστμαγορία ἦτο χθὲς ἡ πένθιμος διακόσμησις τοῦ Ἀνθοπωλείου Φλεριανοῦ ἀπὸ κρίνους μόβ. θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τὸν Καλλιτέχνην ὅστις στολίζει μέρος τῆς ὁδοῦ Σταδίου.

ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ

Ἀνατολὴ ἡλίου 5 ὡρ. 33 λ. Δύσις 7 ὡρ. 12 λ.. Σελήνης τελευταῖον τέταρτον.

Ὁ καιρ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ἀρχισυντάκτης Διεύθυνος Γ. ΒΡΑΧΗΝΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Εἴμεθα σύμφωνοι ἀπολύτως πρὸς τὴν συνάδελφον «Πατρίδα» ὅτι οὔτε ἐδικάσθη, οὔτε δικάζεται, οὔτε θὰ δικασθῇ εἰς τὸ μέλλον τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων. Κόμμα, ὅπερ συνδέει κοινὴ καὶ βαθεῖα πίστις καὶ τὸ αὐτὸ σύνολον πολιτικῶν ἀντιλήψεων κόμμα, ὅπερ ἔχει παρελθὸν ἔνδοξον καὶ μέγα, παραδόσεις, ἱστορίαν καὶ τοιαύτας εἰς τὴν χώραν ρίζας, εἶνε ἀδύνατον νὰ διασπασθῇ ποτὲ καὶ βλέπουν ὄνειρα φροῦδα ὅσοι φαντάζονται τὸ ἐναντίον. Ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς γνώμας, τὰς ὁποίας κατ' ἐπανάληψιν διετυπώσαμεν ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκην ὡρισμένης προσπαθείας πρὸς ἐξομάλυνσιν ἐσωτερικὴν κ' ἐξωτερικὴν τῆς καταστάσεως καὶ τὰς ὁποίας ἡ συνάδελφος δὲν ἀποδέχεται, φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ τονίσωμεν ὅτι ἔχομεν τὸ αἴσθημα, ὅτι ἀσπάζεται αὐτὰς πληρέστατα ἡ μεγίστη, ἡ καταπληκτικῶς πλειονοψηφοῦσα μερὶς τοῦ κόμματος. Εἰς τοὺς ἰσχυριζομένους τὸ ἐναντίον, ἐφ' ὅσον ὁ ἰσχυρισμὸς των ἀντικρὸς ωπεύει ἁπλῆν γνώμην, οὐδὲν ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν ἢ ὅτι ἑκάστου ἡ γνώμη σεβαστή. Ἀλλ' ὅταν ὁ ἰσχυρισμὸς ἐμφανίζεται ὡς γνώμη τοῦ κόμματος δικαιούμεθα ν' ἀντιτάξωμεν τοῦτο τὸ προφανὲς καὶ πασίγνωστον ὅτι αἱ ἀντιπολιτευόμεναι μᾶζαι, ὁ βενιζελικὸς λαὸς δηλαδή, ἀποτελοῦν σήμερον τὸ κόμμα καὶ ὅτι πληρεστάτη ὁμοφωνία ὑφίσταται μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἡμῶν ὡς δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν ἐξ ἀσφαλεστάτων ἐνδείξεων.

Ἀλλ' εἰς τὸ ἄρθρον τῆς συνοδέλφου θίγεται καὶ τὸ προσωπικὸν ζήτημα τοῦ κ. Στεργιάδου, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου ἔρριψεν εἰς τὸ μέσον ὁ «Ἐλεύθερος Τύπος». Δὲν ἐπιθυμοῦμεν ἡμεῖς νὰ προεξοφλήσωμεν τὰς γνώμας οὐδενός. Ἀλλά, παρὰ πᾶσαν περὶ τοῦ ἐναντίου γνώμην ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὁ κ. Στεργιάδης δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀρνηθῇ τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τὴν πατρίδα, ὅταν ἡ ἀναπότρεπτος ἀνάγκη τῶν πραγμάτων ἤθελεν ὁδηγήσῃ πρὸς τὴν λύσιν, τὴν ὁποίαν διεγράψαμεν καὶ πρὸς τὴν ὁποίαν μοιραίως φερόμεθα. Διατί ὁ κ. Στεργιάδης ἐδέχθη μὲν νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν Πατρίδα του εἰς τὴν Ἤπειρον καὶ εἰς τὴν Σμύρνην, δὲν θὰ ἐδέχετο δὲ νὰ τὴν ὑπηπετήσῃ εἰς τὸ κέντρον της;

Ὁ Βενιζέλος, εἰς κύριον ἄρθρον κυβερνητικῆς ἐφημερίδος, ἀποκαλεῖται Μεφιστοφελῆς. Βδέλυγμα τοῦ λαοῦ Σαρδανάπαλος, σατανικὴ φύσις, αἱμοσταγὴς βασανιστὴς κ.τ.λ. κ.τ.λ. Αὐτὰ εἶνε τὰ ὑλικά, μὲ τὰ ὁποῖα οἱ γεφυροποιοὶ τοῦ χάσματος, θέλουν νὰ κατασκευάσουν τὴν περίφημον γέφυραν! Ἂν τὸ κατορθώσουν θὰ πρόκειται περὶ θαύματος.

Εἶνε πολὺ θρασύ, θρασύτερον καὶ τοῦ θράσους αὐτοῦ ἀκόμη, νὰ κατηγορῆται καθ' οἱονδήποτε τρόπον ὁ φιλελεύθερος τύπος διὰ τὴν στάσιν του καὶ τὴν γλῶσσαν του καὶ τὴν τακτικήν του ἐν γένει, κατὰ τὰς δυσκόλους ταύτας ἐθνικὰς περιστάσεις. Ὁ κυβερνητικὸς τύπος, ὁ ὁποῖος, διὰ κομματικοὺς σκοποὺς κακῶς ἐννοουμένους, τολμᾷ νὰ κατηγορῇ, δὲν ἔχει, νομίζομεν, παρὰ ν' ἀνοίξῃ τοὺς ἰδίους αὐτοῦ τόμους καὶ νὰ ἴδῃ ποίαν γλῶσσαν καὶ ποίαν τακτικὴν ἐτήρησεν αὐτὸς, ὅταν ἡ Ἑλλὰς διεξῆγεν εὐτυχεστάτας ἀγῶνας κι' ἐπέδιδε Θρᾴκην καὶ Μικρασίαν καὶ Δωδεκάνησα. Κι' ἐπειδὴ θὰ πληροφορηθῇ περὶ μιᾶς σκληρᾶς δι' αὐτὸν ἀληθείας: Ὅτι δὲν δύναται νὰ δίδῃ μαθήματα, διότι ὁ φιλελεύθερος τύπος ἔχει κάποιαν διαφορὰν ἀπὸ αὐτόν

Γράφεται καὶ ἀναμασᾶται ὅτι Βενιζελικοὶ πολυτάλαντοι παίζουν εἰς τὸ Χρηματιστήριον καὶ κάμουν τὸ συνάλλαγμα ὅ,τι θέλουν. Ἀλλ' ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀποδείξεις ἔχει καὶ τὰ μέσα νὰ ἐπιβληθῇ. Ἂν ὅμως δὲν ἔχει ἀποδείξεις, ὅπως καὶ δὲν ἔχει, διότι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχῃ, τότε ὀφείλει ἄνευ ἀναβολῆς νὰ φιμώσῃ τὰς ἐφημερίδας της, αἱ ὁποῖαι διασύρουν ἕνα κόσμον ὁλόκληρον. Καὶ ἴσως θὰ ἔπρεπε νὰ διεξαγάγῃ μερικὰς ἀνακρίσεις ἐγγύτερον πρὸς αὐτήν. Διότι ἡ πυρετώδης κερδοσκοπία, ἡ συνδεθεῖσα πρὸς τὴν πτῶσιν τῆς δραχμῆς, καὶ συνεπεία τῆς ὁποίας ἐκερδήθησαν μεγάλα ποσά, δὲν συνδέεται βέβαια πρὸς κύκλους ἀντιπολιτευομένους, ἀλλὰ πρὸς τοὺς κυβερνητικοὺς κύκλους, οἵτινες ἐγνώριζον τὴν ἔκδοσιν τοῦ νέου χαρτονομίσματος πρὶν ἀγγελθῇ καὶ οἵτινες τὴν διέδιδον κατὰ τρόπον ἐπιδεινοῦντα τὴν πραγματικότητα.

— Τὰ ὄνειρα πραγματοποιοῦνται.— Ζέρσεῦ μεταξωτὰ λεπτὰ διὰ φορέματα ἀπὸ 18.50 τὸν πῆχυν, **Κρὲπ ντὲ σὶν** ἀπὸ 13,50 τὸν πῆχυν **Κρεπὸν** βαμβακομέταξα καὶ βαμβακερὰ εἰς προπολεμικὰς τιμάς, **Σαρμὲξ** βαμβακερά,

Κάλτσες μεταξωτὲς καὶ Μουσελὶν ὅλα τὰ νέα χρώματα.

Κορσέδες τὰς τελειοτέρας φόρμας.

Γάζες εἰς θαυμασίας ἀποχρώσεις. Ἐπίσης ὅλα τὰ εἴδη τοῦ γυναικείου στολισμοῦ, εἰς πλουσιωτάτην συλλογὴν, εἰς τὸ ΜΙΚΡΑΚΙ 16, ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας 16. Πώλησις χονδρικὴ καὶ λιανική.

ΧΟΙΡΟΜΗΡΙΑ

Παρελάβομεν χοιρομήρια ἐξαιρετικῆς ποιότητος οἴκου OLIDA. Ἐδωδιμοπωλεῖον **ΣΤΑΜ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ Σια** Ἑταιρεία 21 Τηλ. 1-37

ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΝΑΟΥΣ

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΚΟΝ ΘΕΑΜΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ

Ὄρθρου βαθέως χθὲς πένθιμοι κωδωνοκρουσίαι ἤρχισαν καλοῦσαι τοὺς πιστοὺς καὶ τὰς πιστὰς εἰς τοὺς ναοὺς τῆς πόλεως. Ἀπὸ τῆς 9ης πρωϊνῆς πλῆθος λαοῦ καὶ ἰδίᾳ κυριῶν εἶχε συρρεύσει εἰς τὴν Μητρόπολιν. Μεγάλη συρροὴ παρετηρήθη ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς κεντρικοὺς καὶ συνοικιακοὺς ναοὺς τῆς πρωτευούσης.

Ἐν μέσῳ βαθυτάτης κατανύξεως ἐγένετο πρὸ μεσημβρίας ἡ ἀποκαθήλωσις τοῦ Ἐσταυρωμένου, ὅστις ἐτοποθετήθη εἰς τὸ κουβούκλιον τοῦ Ἐπιταφίου. Ταὐτοχρόνως σχεδὸν ἤρχισεν ὁ στολισμὸς τῶν Ἐπιταφίων εἰς πάντας τοὺς ναοὺς τῆς πόλεως.

Τὸν στολισμὸν ἀνέλαβον αἱ κυρίαι καὶ αἱ δεσποινίδες τῶν διαφόρων συνοικιῶν ἐξαντλήσασαι πρὸς τοῦτο τὴν φιλοκαλίαν των. Ἐπρόκειτο περὶ ἄγνου, ποικιλοῦ στολισμοῦ δι' ἀνθέων, νωπῶν, εὐωδῶν, πολυχρώμων ἀνθέων, λευκῶν, ῥοζ καὶ μωβ βιολετῶν, πορφυρῶν τριαντοφύλλων, φλογερῶν ἑκατομφύλλων καὶ τριανταφύλλων αἱματοχρόων καὶ ὠχρολεύκων. Ἀγκαλιὲς ἀνθέων μετεφέρθησαν πρὸς τοῦτο ἀπὸ τοὺς ἀθηναϊκοὺς κήπους καὶ τοὺς ἀγροὺς, ἀγκαλιὲς νωπῶν, δροσερῶν ἀνθέων τὰ ὁποῖα ἐκάλυψαν τὸ ἄχραντον σῶμα τοῦ Σωτῆρος.

Ὁλόκληρον τὸ ἀπόγευμα οἱ κώδωνες κρουόμενοι πενθίμως ἐκάλουν τὰς Ἀτθίδας καὶ τοὺς Ἀθηναίους εἰς τὸ προσκύνημα τῶν Ἐπιταφίων. Καὶ πράγματι οὐδεὶς παρέλειψε τοῦτο. Αἱ ὁδοὶ παρουσίαζον ἐξαιρετικὴν κίνησιν. Πλῆθη κόσμου, πλῆθη κυριῶν, κυρίων καὶ δεσποινίδων κατηυθύνοντο πρὸς τοὺς διαφόρους τῆς πόλεως ναούς.

Ἡ Μητρόπολις εἶχε διακοσμηθῆ πενθίμως διὰ μωβ ταινιῶν καὶ ἀνθέων. Τὸ Κουβούκλιον τοῦ Ἐπιταφίου ἔστενεν ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἀνθέων, ἐνῷ πέριξ αὐτοῦ ἔκαιον μεγάλαι λαμπάδες.

Μετὰ τῆς αὐτῆς φιλοκαλίας εἶχον διακοσμηθεῖ καὶ οἱ Ἐπιτάφιοι τῶν ναῶν Ἁγ. Γεωργίου τοῦ Καρύτση, Ἁγίου Κωνσταντίνου, Χρυσοσπηλαιωτίσσης, Ἁγίας Εἰρήνης...

ΤΟ ΕΣΠΕΡΑΣ

Τὸ ἑσπέρας ἤρχισε ψαλομένη εἰς τοὺς Ναοὺς ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου ἐν μέσῳ κατανύξεως. Ἡ Μητρόπολις εἶχε καταληφθῆ ἀσφυκτικῶς, ὡσαύτως δὲ πλῆθος λαοῦ εἶχε συγκεντρωθῆ καὶ εἰς τὴν πρὸ τοῦ ναοῦ πλατεῖαν,

Ἐπίσης εἶχον κατακλυσθῆ ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν πιστῶν καὶ εἶχον πολιορκηθῆ καὶ οἱ λοιποὶ κεντρικοὶ Ναοὶ τῆς πρωτευούσης. Ἡ αὐτὴ κοσμοσυρροὴ παρετηρήθη καὶ εἰς τοὺς Ναοὺς τῶν συνοικιῶν. Πολὺς κόσμος εἶχεν ἀνέλθει ἐπὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Λυκαβητοῦ, ὁπόθεν τὸ θέαμα τῆς πόλεως ἦτο ὑπέροχον.

Πλῆθος κόσμου ἀνέμενε τὴν διέλευσιν τοῦ ἐπιταφίου τῆς Μητροπόλεως ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος. Ὡσαύτως δὲ εἶχον κατακλυσθῆ καὶ τὰ πέριξ τοῦ Ἀρσακείου ὁπόθεν θὰ διήρχετο ὁ ἐπιτάφιος τοῦ ἱδρύματος...

Ἡ ὁδὸς Σταδίου καὶ τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ καταστήματα εἶχον φωταγωγηθῆ ὡσαύτως δὲ ἐφωταγωγήθη καὶ ὁ Λυκαβητός.

Ἡ πόλις εὑρίσκετο ἐν συναγερμῷ, συναγερμῷ συγηλῷ καὶ πενθίμῳ, πλῆθη δὲ κόσμου περιείχοντο τὰς ὁδοὺς κρατοῦντα ἀνημμένας τὰς λαμπάδας του.

Ἡ κυκλοφορία τῶν τραμ τῶν διερχομένων διὰ τοῦ ἡμικυκλίου τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος εἶχε διακοπῆ.

Πρὸ τῆς Μητροπόλεως εἶχον παραταχθῆ διὰ τὴν ταξὶν χωροφύλακες ἐν στολῇ ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς ἀξιωματικοὺς τῶν τμημάτων.

Ἡ ἔξοδος καὶ περιφορὰ τῶν ἐπιταφίων ἤρχισε μεταξὺ τῆς 9ης καὶ 9 1)2.

Πρῶτος ὡς καὶ κατ' ἔτος συμβαίνει, περιεφέρθη πέριξ τοῦ ἱδρύματος ὁ Ἐπιτάφιος τοῦ Ἀρσακείου, παρουσιάζων θέαμα φαντασμαγορικόν.

Μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐπιβλητικὸν ἦτο ὡσαύτως τὸ θέαμα τῆς περιφορᾶς τοῦ Ἐπιταφίου τῆς Μητροπόλεως, τὸν ὁποῖον ἠκολούθουν χιλιάδες λαοῦ.

Προηγεῖτο ἡ μουσικὴ ἀνακρούουσα διάφορα πένθιμα ἐμβατήρια, εἵποντο τὰ ἐξαπτέρυγα καὶ ἤρχοντο κατόπιν βαστάζοντες τὸν ἐπιτάφιον οἱ κληρικοὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων εὑρίσκετο ὁ Σ. Μητροπολίτης. Ὁ χορὸς τοῦ ναοῦ ψάλλων τοὺς γλυκεῖς ἐπιταφίους ὕμνους ἠκολούθει κατόπιν καὶ εἵποντο οἱ κ. κ. ὑπουργοί. ὁ Δήμαρχος μετὰ τοῦ Δημοτικ. Συμβουλίου, οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι. Ὁ ἐπιταφιος περιεφέρθη διὰ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, τῆς ὁδοῦ Γεωργίου τοῦ Α', τῆς λεωφόρου Ἀμαλίας καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως κατέληξεν καὶ πάλιν εἰς τὸν ναόν. Κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν διὰ τῶν ὁποίων διῆλθεν ἡ πομπὴ εἶχον παραταχθῆ στρατιωται. Ταὐτοχρόνως σχεδὸν ἐγένετο ἡ περιφορὰ τῶν ἐπιταφίων τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Καρύτση. τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ τῶν λοιπῶν κεντρικῶν καὶ συνοικιακῶν ναῶν καὶ ναΐσκων τῆς πόλεως.

Ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Λυκαβητοῦ παρίστανε μακρόθεν τὸ ὑπέροχον θέαμα φλεγομένου ῥόδακος !...

Θλιβερῶς ποιητικὴ ὑπῆρξεν ὡσαύτως καὶ ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου τοῦ Α' Νεκροταφείου, τὸν ὁποῖον ἠκολούθησαν οἱ κατοικοῦντες εἰς τὰ πέριξ.

Ἡ κίνησις εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ κέντρα παρετάθη μέχρι τοῦ μεσονυκτίου περίπου.

Πλῆθη λαοῦ διέσχιζον τὰς πλατείας καὶ διήρχοντο διὰ τῶν ὁδῶν μὲ κηρία καὶ λαμπάδας ἀνημμένας καὶ ἡ πόλις παρουσίαζε θέαμα ἐκτάκτως φανταασμαγορικὸν καὶ ὑπέροχον !...

ΟΙ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Μὲ τὴν συνήθη σεμνότητα καὶ εὐλάβειαν ἐτελέσθη χθὲς τὸ λαϊκὸν προσκύνημα εἰς τοὺς ναοὺς τοῦ Πειραιῶς.

Ἀπὸ πρωΐας κατανυκτικὰ ἤχοῦν οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν συγκεντρώνοντες τοὺς πιστοὺς εἰς τοὺς ναούς. Αἱ σημαῖαι τῶν Δημοσίων καὶ Δημοτικῶν καταστημάτων, αἱ σημαῖαι τῶν πλοίων εἶναι μεσιστιοι, ἐκ τοῦ Πυροβολίου τοῦ Λιμένος ῥίπτεται μία βολὴ καθ' ὥραν.

Τὴν νύκτα ἐγένετο ἡ περιφορὰ τῶν Ἐπιταφίων τοὺς ὁποίους παρηκολούθησε πλῆθος κόσμου.

Τὴν περιφορὰν τοῦ Ἐπιταφίου τῆς «Ἁγ. Τριάδος» ἠκολούθησαν αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ τῆς γείτονος, τὴν τοῦ «Ἁγ. Σπυρίδωνος», συνώδευσεν ἡ μουσικὴ τοῦ Ὀρφανοτροφείου καὶ τοῦ «Ἁγ. Νικολάου» τὴν περιφορὰν ἡ μουσικὴ τοῦ «Ἀβέρωφ»,

Η ΤΑΞΙΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Πειραιῶς ἔδωσε διαταγὰς εἰς τὰ ὑπ' αὐτὴν τμήματα ὅπως ταῦτα δι' εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἐπιμεληθοῦν τὴν τήρησιν τῆς τάξεως κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Ἐπίσης διὰ σχετικῆς διαταγῆς ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς νὰ ῥίπτωνται κροτίδας κλπ. διότι οἱ παραβάται θὰ καταδιώκονται ποινικῶς ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 286, τοῦ νόμου περὶ ὁπλοφορίας.

ΟΥΔΕΝ ΤΟ ΟΥΣΙΩΔΕΣ ΚΑΘ' ΟΛΟΝ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ

ΤΑ ΧΘΕΣΙΝΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν ἐξεδόθη τὸ κάτωθι ἐπίσημον ἀνακοινωθέν:

«Δελτίον στρατιωτικῆς καταστάσεως τῆς 14ης Ἀπριλίου:

ΠΕΡΙΟΧΗ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ.—Τὴν 13ην Ἀπριλίου πυροβολισμοὶ κατὰ φυλακέων μας.

ΒΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΝΟΤΙΑ ΟΜΑΣ.—Οὐδὲν ἀξιοσημείωτον.

ΠΑΠΟΥΛΑΣ»

Τὴν νύκτα ἐξεδόθη τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Δελτίον στρατιωτικῆς καταστάσεως 15ης Ἀπριλίου:

Καθ' ὅλον τὸ μέτωπον οὐδὲν οὐσιῶδες.

ΠΑΠΟΥΛΑΣ»

Η ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΝΟΥ 'ΧΡΟΝΟΥ,

ΔΙ' ΑΝΥΠΑΡΚΤΟΥΣ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ

Ὁ χθὲς ληφθεὶς Παρισινὸς «Χρόνος» δημοσιεύει τὰ ἑξῆς ἐξ Οὐασιγκτῶνος:

«Εἰς τοὺς ἐνταῦθα κυβερνητικοὺς κύκλους ἐνδείξεις τινὲς σχετικαὶ πρὸς συνδεδυασμένην ἐνέργειαν τῆς Ἑλλάδος, Ρουμανίας καὶ Σερβίας κατὰ τῆς Βουλγαρίας προὐξένησαν τὴν πλέον δυσάρεστον ἐντύπωσιν. Πλεῖσται προσωπικότητες μὲ κατέστησαν ἐνήμερον τῶν ἀποτελεσμάτων ἀνακρίσεως γενομένης ὑπὸ ἀξιωματικοῦ, πληρεξουσίου τῆς Ἀνωτάτης Στρατιωτικῆς Διασυμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος ἐξέθεσεν ἐν τῇ ὑποβληθείσῃ ὑπ' αὐτοῦ ἐκθέσει, ὅτι ὁ ἀφοπλισμὸς ἐν Βουλγαρίᾳ ἐγίνετο ἀπολύτως σύμφωνα πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγύ. Ὡσαύτως ἡ κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τὰς παρατηρηθείσας στρατιωτικὰς παρασκευὰς καθὼς καὶ τὴν κατὰ τῶν Βουλγάρων ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων γενομένην ἐπίθεσιν τελευταίως ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Ροδόπης.

Ἀλλὰ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἀντιτίθενται κατ' ἀρχὴν ἐναντίον πάσης ἀποπείρας πρὸς διατάραξιν τῆς εἰρήνης. Ἰδίως δὲν θὰ ἤθελον οἱανδήποτε συσχέτισιν μεταξὺ τῶν δικαίων μέτρων, ἅτινα ἡ Γαλλία διατίθεται νὰ λάβῃ ἐπὶ τοῦ Ρήνου—μέτρων, ἐπιδοκιμαζομένων πλήρως ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως—καὶ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης ἐν τῷ Αἴμῳ, ὀφειλομένης εἰς λόγους δυναστικοὺς καὶ ἰμπεριαλιστικούς.

ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΒΙΕΝΝΗ 16.— Πολλαὶ αὐστριακαὶ ἐπαρχίαι ὠργάνωσαν δημοψηφίσματα περὶ προσαρτήσεως εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἡ Δίαιτα τοῦ Σάλτσμπουργκ ὥρισε τὸ δημοψήφισμα διὰ τὴν 29ην Μαΐου (ν. ἡμ.).

(Ἀθηναϊκὸν)

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΤΟΥ ΦΙΟΥΜΕ

ΡΩΜΗ, 16.—Τὴν Κυριακὴν ἐγένοντο αἱ ἐκλογαὶ τῆς συντακτικῆς συνελεύσεως τοῦ Φιοῦμε. Τὴν πλειοψηφίαν ἔσχε τὸ ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας κόμμα ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Τζανέλλα. Ὁ κ. Τζανέλλα ἀπηυθύνθη πρὸς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν ὅπως αὕτη συνεργασθῇ μετ' αὐτοῦ.

(Ἀθηναϊκὸν)

ΤΟ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΚ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐτηλεγράφησε πρὸς τὰ Ἐπιμελητήρια ὅτι εἰδοποιήθησαν αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὅτι μέχρι νεωτέρας εἰδοποιήσεως ἀφίεται ἐλευθέρα ἡ εἰσαγωγὴ τῶν Γερμανικῶν ἐμπορευμάτων. Πρόκειται δηλονότι περὶ μὴ ἐφαρμογῆς ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦ μέτρου τῆς εἰσπράξεως δασμοῦ τῶν 50 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας διὰ τὰ ἐκ Γερμανίας εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα.

ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΛΙΜΕΝΙΚΩΝ

Διὰ Β. Διατάγματος προβιβάζονται εἰς λιμενοφύλακες α' τάξεως οἱ β' τοιοῦτοι κ.κ. Κ. Τσῖγκος καὶ Γ. Μελάκης καὶ εἰς ἀρχιλιμενοφύλακας β' τάξεως οἱ λιμενοφύλακες κ. κ. Γ. Δούνιας, Μ. Βραχάτης, Ε. Σπυριδωνίδης, Α. Λαμπρόπουλος, Π. Κυριάκης, Χ. Βαλιάνος, Δ. Τσουλουφόπουλος, Ν. Μαυροειδάκος, Μ. Μαριόλης, Α. Τσακάκος, Δ. Μαντούβαλος, Δ. Μικρομάστορας καὶ Θ. Καστριώτης.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ

Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς χθὲς ἐσημειώθη ἔναρξις πυρκαϊᾶς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σόλωνος οἰκίαν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Μαλανδρίνου ἡ ὁποία κατεσβέσθη ἐγκαίρως ὑπὸ τοῦ Πυροσβεστικοῦ λόγου χωρὶς νὰ προξενήσῃ σημαντικὰς ζημίας.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΠΛΑΖΑ"

Ἀνακαινισθὲν τελεῖως κάμνει ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν του τὴν προσεχῆ Δευτέραν 19ην Ἀπριλίου

Διεύθυνσις ΧΡ. Α. ΡΟΥΣΣΟΣ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΣ

Καταρράκτης Τραχώματα Ἀλλοιοθωρία κ.λ. θεραπεύονται ἐν τῇ τελείᾳ Κλινικῇ τοῦ ὑφηγητοῦ **Σ. Χαραμῆ.** 27 Μενάνδρου.

Η ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ

ΑΝΑΒΟΛΗ ΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΙΣΡΑΗΛΙΤΑΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΥΣ

ΑΛΛΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Διὰ κοινοποιουμένης διαταγῆς τοῦ κ. κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καθίσταται γνωστὸν ὅτι παρέχεται ἀναβολὴ κατατάξεως μέχρι τέλους Μαΐου εἰς πάντας τοὺς στρατευσίμους Μουσουλμάνους τῆς Π. καὶ Ν. Ἑλλάδος καὶ τοὺς Ἰσραηλίτας τῆς Μακεδονίας.

— Ἀναθεώρησις ἡλικιῶν

Πληροφορούμεθα ὅτι πλὴν τῶν ἄλλων στρατιωτικῶν μέτρων θὰ διαταχθῇ καὶ ἡ ἀναθεώρησις τῆς ἡλικίας τῶν ἐκ πολιτογραφήσεως προερχομένων.

Πρὸς τοῦτο θὰ καταρτισθοῦν εἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐνώπιον τῶν ὁποίων θὰ προσέλθουν οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην.

— Χημικὴ ὑπηρεσία στρατοῦ

Διὰ νομοθετικοῦ μέτρου τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν θὰ ἱδρυθῇ εἰδικὴ χημικὴ ὑπηρεσία τοῦ στρατοῦ.

Θὰ ἔχῃ κύριον μέλημα τὸν ἐπιστημονικὸν ἔλεγχον τῶν ὁλικῶν καὶ προμηθειῶν τοῦ στρατοῦ, ὡς καὶ τὴν παρασκευὴν ἢ συντήρησιν ἐκρηκτικῶν ὁλῶν.

—Μητρῶα ἀξιωματικῶν Ἐπιμελητείας καὶ Διαχειρίσεως,

Ἐνετάλησαν αἱ διάφοροι στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ὅπως ὑποβάλουν εἰς τὴν Ἐπιμελητείαν Στρατοῦ φύλλα μητρῴου τῶν παρ' αὐταῖς ὑπηρετούντων ἀξιωματικῶν τῆς Ἐπιμελητείας καὶ Διαχειρίσεως (ἁρμοδιότητος Ἐπιμελητείας) μονίμων καὶ ἐφέδρων, δεόντως συμπεπληρωμένα, μεθ' ὑπευθύνου δηλώσεως ἑκάστου ἀξιωματικοῦ.

— Προτάσεις προβιβασμῶν

Κοινοποιεῖται διαταγὴ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν δι' ἧς ἐντέλλονται τὰ διάφορα σώματα καὶ ὑπηρεσίαι ὅπως ὑποβάλουν προτάσεις προβιβασμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τῶν διαφόρων ὅπλων καὶ σωμάτων μέχρι τῆς 25ης Μαΐου ἐ. ἔ.

Προκειμένου περὶ προτάσεων κατ' ἐκλογὴν δὲν πρέπει νὰ προτείνωνται παρὰ μόνον ἄτομα ἀνεγνωρισμένης ἀξίας καὶ διακρίσεως ἐν σχέσει μὲ τοὺς λοιποὺς συναδέλφους των.

— Ἔφεδροι ἀνθυπίατροι

Διὰ Β. Διατάγματος ὀνομάζονται ἔφεδροι ἀνθυπίατροι οἱ κ. κ. Κ. Λαδᾶς, Ε. Γιαννόπουλος, Ε. Βιδάλης, Κ. Παλῆς, Ν. Βαντῆς, Σ. Ντόντος, Γ. Μίσχας, Ἀ. Φερεντίνος, Γ. Παπαγεωργίου. Κ. Παπαλιᾶς, Ε. Χατζόγλου, Χ. Παπαδόπουλος, Κ. Χωρέμης, Ι. Μαρκιανὸς, Γ. Ξανθάκος καὶ Ε. Ταγαρᾶς.

Ἐπίσης ὀνομάζονται ἔφεδροι ἀνθυπίατροι ὅλοι ὅσοι ἐκρίθη ὅτι ἔχουν τὰ πρὸς τοῦτο προσόντα.

—Ἔφεδροι Ὑπαξιωματικοί.

Κατατάσσονται ὡς ἔφεδροι ὑπαξιωματικοὶ τεχνῖται οἱ κάτωθι φοιτηταὶ τοῦ Πολυτεχνείου Μηχανολόγοι—Ἠλεκτρολόγοι,

Μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπιλοχίου οἱ Γ. Λάδας, Σπ. Στρουμπος, Ἀντ. Φασούλας, Ι. Παλιγγίνης, Σπ. Δράκος, Ι. Ζαρίκος, Π. Πεσνικίδης, Γ. Γιατράκης, καὶ Ν. Δερτιλῆς καὶ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ λοχίου οἱ Α. Κεφαλωνίτης, Ι. Κολα

ΥΣΤΑΤΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΙ

ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΡΙΑΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ γαλλικὸς καὶ ἀγγλικὸς τύπος ἀσχολοῦνται ζωηρῶς περὶ τοῦ ζητήματος τῶν γερμανικῶν προτάσεων, αἵτινες θεωροῦνται ἐν Γαλλίᾳ ὡς ὅλως ἀπαράδεκτοι καὶ μὴ ἐπιτρέπουσαι οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τῶν πραγματικῶν προθέσεων τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως. Ὁ γαλλικὸς τύπος ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ἤδη οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι ἡ Γαλλία θὰ προβῇ εἰς τὴν κατάληψιν τοῦ Ρούρ.

Ἡ «Ζουρνάλ» φρονεῖ ὅτι ἡ ἀπάντησις τῆς Γερμανίας θὰ διευκολύνῃ τὰς ἐργασίας τῆς αὐριανῆς διασκέψεως ἥτις θ' ἀσχοληθῇ μόνον περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς τῶν πιεστικῶν μέτρων.

Ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» λέγει ὅτι ἡ Γερμανία χλευάζουσα τοὺς Συμμάχους, προσφέρει ὅ,τι προσέφερε καὶ κατὰ τὴν παραλθοῦσαν διάσκεψιν τοῦ Λονδίνου, ἐὰν δὲ δὲν καταβάλῃ τὰς ἀποζημιώσεις, εἶνε ἐφεξῆς πρόδηλον ὅτι δὲν θέλει νὰ πληρώσῃ.

Ἡ «Ματὶν» ἀμφιβάλλει ὅτι αἱ προτάσεις τῆς Γερμανίας προξένησαν καλὴν ἐντύπωσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, προσθέτει δὲ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ λόγοι τοῦ κ. Μπριὰν ἐν τῇ Βουλῇ καταδεικνύουσιν ὅτι ἡ Γαλλία εἶνε ἀποφασισμένη νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν μέχρι τοῦδε στάσιν της τὴν ὁποίαν δικαιολογεῖ πλήρως ἡ στάσις τῆς Γερμανίας. Ὁ Περτινὰξ φρονεῖ ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν ὁ Πρόεδρος Χάρδιγκ νὰ διαβιβάσῃ εἰς τοὺς Συμμάχους τὰς γερμανικὰς προτάσεις μετ' ἐμενοῦς γνωμοδοτήσεως περὶ αὐτῶν.

Ὁ «Ἀδιάλλακτος» βεβαιοῖ ὅτι οἱ Γαλλικοὶ διπλωματικοὶ κύκλοι θεωροῦσι τὰς Γερμανικὰς προτάσεις ἀπαραδέκτους καθόσον στεροῦνται σαφηνείας, εἶνε ἀνεπαρκεῖς καὶ δι' αὐτῶν ζητεῖται παρὰ τῶν Συμμάχων ὅπως παραιτηθῶσι τῶν ἀπέναντι τῆς Γερμανίας ἐγγυήσεων καὶ πιεστικῶν μέτρων. Οἱ ἐν Φοὐασιγκτῶνι διπλωματικοὶ κύκλοι τῶν Συμμάχων ἔχουσι τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ Πρόεδρος Χάρτιγκ δὲν θὰ διαβιβάσῃ τὰς Γερμανικὰς προτάσεις εἰς τοὺς Συμμάχους.

Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΙ ΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΡΩΜΗ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ κ. Μπριὰν ἐδήλωσεν εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ «Ἐσπερινοῦ Ταχυδρόμου» τοῦ Μιλάνου ὅτι αἱ Γερμανικαὶ προτάσεις εἶνε ἀπαράδεκτοι. Ἀντιθέτως, εἶπεν, ἡ κατάληψις τοῦ Ρούρ θὰ δώσῃ εἰς τοὺς Συμμάχους κέρδη ἐκ τοῦ γαιάνθρακος.

Β. ΒΕΚΙΑΡΕΛΛΗΣ

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΔΕΝ ΑΠΗΝΤΗΣΕΝ

ΡΩΜΗ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἀγγέλλεται ἐκ Βερολίνου ὅτι δὲν ἐλήφθη ἀκόμη ἡ ἀπάντησις τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ τῶν Γερμανικῶν προτάσεων. Ὁ φὸν Σέμονς προσέθηκεν ὅτι ἡ Ἀντάντ θὰ προβῇ ἀμέσως εἰς νέα πιεστικὰ μέτρα, ἐὰν ἡ Γερμανία δὲν ὑποβάλῃ νέας προτάσεις.

Β. ΒΕΚΙΑΡΕΛΛΗΣ

ΤΙ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. — Οἱ ἐπίσημοι κύκλοι δηλοῦν ὅτι οἱ νέοι ἀριθμοὶ τῶν ποσῶν τοὺς ὁποίους ἔδωσεν ἡ Γερμανία εἶνε ἐντελῶς ἀνεπαρκεῖς, διότι εἶνε μικρότεροι τοῦ λάχιστον κατὰ ἑκατὸν δισεκατομμύρια τῶν ἐν Παρισίοις συμφωνηθέντων, οἱ ὁποῖοι ἐθεωροῦντο ἤδη ὡς τὸ ἐλάχιστον ὅριον. Ἡ Γερμανία προτείνει ὡς λογαριασμὸν δώδεκα δισεκατομμύρια μάρκα χρυσᾶ ἀπαιτητὰ πρὸ τῆς 1ης Μαΐου. Ἄλλως ἡ Γερμανία προτείνει τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν καταστραφεισῶν ἐπαρχιῶν καὶ τὴν ὑποκατάστασιν εἰς τὰ χρέη τῶν Συμμάχων πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὑπὸ πολλαπλοῦς ὅρους.

Ἡ Γερμανία φθάνει μέχρι τοῦ σημείου νὰ ζητῇ τὴν κατάργησιν τῶν ὅρων τόσον τοῦ Λονδίνου ὅσον καὶ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν. Μὲ τὰς προτάσεις ταύτας ἀξιοῖ τὴν ἀπαλλαγήν της ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας ὑποχρεώσεις πρὸς ἀποζημίωσιν. Προτείνει ὡσαύτως ὀλιγώτερα τῶν παρ' αὐτῆς ὀφειλομένων ἀντὶ ὠφελημάτων ἀνωτέρων τῶν μελλουσῶν αὐτῆς καταβολῶν. Ὁ τύπος ὁμοφώνως κηρύσσει ὡς ἀπαραδέκτους τὰς νέας ταύτας γερμανικὰς προτάσεις, τῶν ὁποίων ἡ ἀποδοχὴ θὰ ἐσήμαινε τὴν καταστροφὴν τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν.

Τὸ «Ματὶν» παρατηρεῖ ὅτι συμφώνως πρὸς τὰς προτάσεις ταύτας, ἡ Γαλλία θὰ ἐλάμβανε κατὰ μεγιστον ὅρον τὸ ἓν τέταρτον τῶν ὀφειλομένων. Αἱ ἐφημερίδες παρατηροῦν ὅτι αἱ νέαι προτάσεις θὰ καταλήξουν εἰς τὸν διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος τῆς Ἄνω Σιλεσίας τοῦ μόνου κέρδους διὰ τὴν Γερμανίαν. Τονίζουν τὸν ἐπικίνδυνον χαρακτῆρα τοῦ ὅρου, τοῦ διατυποῦντος τὴν παραίτησιν ἐξ ὅλων τῶν ποινικῶν μέτρων.

Ἐὰν ἐγκαταλείψωμεν τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Ρήνου, διερωτᾷ ὁ «Φιγαρὸ» ποίαν ἐγγύησιν θὰ ἔχωμεν περὶ τῶν φιλειρηνικῶν προθέσεων τῆς Γερμανίας; Ὁ τύπος παρατηρεῖ ἐπίσης ὅτι αἱ προτάσεις δὲν ὑπαινίσσονται οὔτε τὸν ἀφοπλισμόν, οὔτε τὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων. Ἐπίσης πᾶσαι αἱ ἐφημερίδες ἐπιδοκιμάζουν μὲ φράσεις μεμετρημένας ἀλλὰ σαφεῖς τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Μπριάν, τὸν ὁποῖον προτρέπουν νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν στάσιν, τὴν ὁποίαν ἐδέχθη καὶ ἐπιμένουν εἰς τὴν ἄμεσον λῆψιν τῶν ἐγγυήσεων.

(Ἀθηναϊκὸν)

ΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16.— Οἱ ἐπίσημοι ἀγγλικοὶ κύκλοι ἐλπίζουν ὅτι θὰ δοθοῦν τοιαῦται διασαφήσεις εἰς νὰς νέας Γερμανικὰς προτάσεις, ὥστε νὰ γείνουν περισσότερον συζητήσιμοι ἀπὸ τὰς προηγουμένας.

Προέχει τὸ ζήτημα τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ χρόνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου οἱ Γερμανοὶ προσφέρονται νὰ καταβάλουν τα 200 δισεκατομμύρια μάρκων χρυσῶν.

Ὁ χρόνος οὗτος πρέπει νὰ εἶνε βραχύτερος τοῦ ὁρισθέντος ὑπὸ τῶν Συμμάχων διὰ τὴν καταβολὴν τῶν 325 δισεκατομμυρίων.

Ἀλλά, ἐνῷ οὗτοι εἶχαν ὁρίσει 42 ἔτη διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ, οἱ Γερμανοὶ φαίνεται ὅτι θὰ ζητήσουν προθεσμίαν 60 ἢ 80 ἐτῶν.

Ἡ τοιαύτη παράτασις τῆς προθεσμίας ἀνατρέπει τὸ σύνολον τῶν Γερμανικῶν προτάσεων.

(Ραδιοτηλεγράφημα)

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΛΟΥΔ ΤΖΩΡΤΖ

ΛΟΝΔΙΝΩΝ, 15.— Ὁ κ. Λόυδ Τζώρτζ ἐδήλωσεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὅτι ἐξετάζει τὰς τελευταίας Γερμανικὰς προτάσεις, καίτοι δὲν ἔλαβεν ἐπισήμως γνῶσιν αὐτῶν.

«Ἐὰν, εἶπεν ὁ κ. Λόυδ Τζώρτζ. αἱ προτάσεις αὗται δὲν τροποποιηθοῦν εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶνε δυνατὸν νὰ γίνουν ἀποδεκταὶ ὑπὸ τῆς Διασκέψεως, δὲν ἀπομένει ἄλλη διέξοδος παρὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ σχέδιον τῆς κατοχῆς τοῦ λεκανοπεδίου τῆς Ρούρ.

(Ραδιοτηλεγράφημα)

ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16.—Ἡ δημοσίευσις τῶν Γερμανικῶν προτάσεων προὐκάλεσεν εἰς ὅλας τὰς συμμάχους χώρας τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνωσι ἀποδεκταί. Ὁ κ. Μπριὰν ἀνεκοίνωσε σήμερον πρὸς τὸν ἐν Οὐάσιγκτων πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας, τὴν ἐντύπωσίν του κατηγορηματικῶς δυαμενῆ, ἐπιφορτήσας αὐτὸν συγχρόνως νὰ τὴν διαβιβάσῃ ἠμιεπισήμως πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ Γαλλία, θεωρεῖ ὅτι αἱ προτάσεις τῆς Γερμανίας εἶνε χονδροειδῶς ἀνεπαρκεῖς ὅπως χρησιμεύσουσιν ὡς βάσις νέων συζητήσεων. Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας, ἡ κατάληψις τῆς Ροὐρ ἥτις παρουσιάζεται ὡς λίαν πιθανὴ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ ἢ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν καὶ μετὰ πλήρη, μεταξὺ τῶν Συμμάχων, συνεννόησιν. Ἐν Παρισίοις ἐλήφθησαν ὅλα τὰ μέτρα καὶ εἶνε ἄξιον ἰδιαιτέρας μνείας ὅτι ὁ κ. Μπριὰν συνδιελέγη μετὰ τοῦ κ. Μπαρτοῦ καὶ τοῦ στρατηγοῦ Μπύατ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐπιτελείου. Ὁ κ. Βιβιανὶ ἐκανόνισε εἰς Παρισίους ἀποκρατούσας τὴν ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις ἀποστολήν του.

Εἰς συνεντεύξεις του πρὸς τὰς ἐφημερίδας ἐδήλωσεν ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐντολῆς του εἶνε θετικώτατα. Κομίζει κυρίως τὴν βεβαιότητα στενωτάτης συνεργασίας Γαλλο-Ἀμερικανικῆς, τόσῳ ἐπὶ τοῦ διπλωματικοῦ πεδίου ὅσῳ καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ. Προσέθετεν ὅτι ἡ Ἀμερικὴ ἐνδιαφέρεται ἰδιαιτέρως διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τῆς Γαλλίας κατάστασιν, τὴ παροῦσαν οἰκονομικὴν δυσφορίαν καὶ τὴν ἀποσόβησιν πάσης κοινωνικῆς κρίσεως. Ἐπεβεβαίωσεν ὅτι ἡ Κοινὴ Γνώμη τῆς Ἀμερικῆς ὑποστηρίζει θερμότατα τὰ δικαιώματα τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων.

Ἡ «Ματὶν» πληροφορεῖται ἐκ Λονδίνου ὅτι ὁ κ. Ζασπὰρ ἔχει πείσει τὸν κ. Λόυδ Τζώρτζ ὅτι αἱ προτάσεις τοῦ Βερολίνου ἦσαν ἀπαράδεκτοι καὶ δὲν ἀποτελοῦσιν ἢ χονδροειδῆ ἀπομίμησιν ἐκείνων αἵτινες ἔγειναν εἰς Λονδῖνον. Οἱ περισσότεροι Ἄγγλοι ὑπουργοὶ οἵτινες ἦσαν πρότερον διατεθειμένοι ὑπὲρ τῶν γερμανικῶν προτάσεων, συμμερίζονται, τώρα, τὴν γνώμην τοῦ κ. Ζασπὰρ καὶ τοῦ κ. Λόυδ Τζώρτζ. Ἡ «Μορνὶνγκ-Πόστ» ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ κ. Ζασπὰρ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ συμφωνία ἦτο ἐφ' ὅλων τῶν σημείων πλήρης μεταξὺ Βελγίου καὶ τῶν Συμμάχων.

Ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» πληροφορεῖται ἐκ Βερολίνου ὅτι ὁ ἐκεῖ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας ἐκλήθη τηλεγραφικῶς εἰς Λονδῖνον. Τὰ «Ἡμερησια Χρονικὰ» πληροφοροῦνται ἐπίσης ἐκ Νέας Ὑόρκης ὅτι οἱ Ἀμερικανικοὶ χρηματιστικοὶ κύκλοι θεωροῦσιν ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ Γερμανικοῦ δανείου, οὐδεμίαν ἐλπίδα ἐπιτυχίας παρουσιάζει.

(Ἀθηναϊκὸν)

ΠΟΙΟΝ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16.— Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐπανορθώσεων ωρισεν εἰς 132 δισεκατομμύρια τὸ σύνολον τῶν Γερμανικῶν ἀποζημιώσεων.

(Ἀθηναϊκὸν)

Ο ΣΦΟΡΤΣΑ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΝΟΝ

ΡΩΜΗ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Χθὲς τὴν πρωΐαν συνῆλθεν εἰς μακρὰν συνεδρίασιν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συμμετέχοντος καὶ τοῦ κ. Σφόρτσα.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ἐφημερίδων, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καθώρισε τελειοτικῶς τὴν στάσιν. τὴν ὁποίαν θὰ τηρήσῃ ἡ Ἰταλικὴ Ἀντιπροσωπεία κατὰ τὴν Διάσκεψιν τοῦ Λονδίνου.

Μετὰ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὁ κόμης Σφόρτσα ἀνεχώρησε διὰ Λονδῖνον.

Β. ΒΕΚΙΑΡΕΛΛΗΣ

4η ΠΡΩΙΝΗ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΕΖΥΡΟΥ

ΠΕΡΑΝ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ Μέγας Βεζύρης ἐδήλωσεν σήμερον ὅτι ἡ Ὑψηλὴ Πύλη θ' ἀπαντήσῃ εἰς τὰς γνωστὰς προτάσεις τῆς πρώτης Διασκέψεως τοῦ Λονδίνου, εὐθὺς ὡς συγκληθῇ ἡ νέα διάσκεψις. Ὁ Μέγας Βεζύρης προσέθετκεν ὅτι εἶνε λίαν αἰσιόδοξος διὰ τὸ μέλλον τῆς Τουρκίας.

Ε. ΛΑΙΛΙΑΔΗΣ

Η ΓΑΛΛΙΑ ΘΑ ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΗ ΗΛΙΚΙΑΣ ΜΙΑΣ ΦΗΜΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Διαδίδεται εὐρέως ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν κατὰ τῆς Γερμανίας στρατιωτικῶν μέτρων, προτίθεται νὰ καλέσῃ ὑπὸ τὰ ὅπλα. περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἀπριλίου τὴν κλάσιν τοῦ 1899.

Λ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΘΑ ΖΗΤΗΘΗ Η ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΝΕΑΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦμας).—Ὁ κ. Λόυδ Τζώρτζ ἐδήλωσεν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ὅτι αἱ γερμανικαὶ προτάσεις οὐδόλως εἶνε ἱκανοποιητικαὶ, οὐχ' ἧττον μελετῶνται ὑπὸ τῶν εἰδικῶν. Πάντως πρὸ πάσης νέας καταλήψεως γερμανικῶν ἐδαφῶν, εἶπεν θὰ συζητηθῇ ἡ γνώμη τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων.

Ν. ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΑΝ ΣΥΖΗΤΗΘΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΡΩΜΗ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Εἶνε ἄγνωστον ἐὰν ἡ αὔριον συνερχομένη Διάσκεψις τοῦ Λονδίνου θασχοληθῇ καὶ μὲ τὸ Ἀνατολικὸν πρόβλημα.

Πάντως, λέγουσιν οἱ ἐνταῦθα διπλωματικοὶ κύκλοι, ἐὰν συζητηθῇ καὶ τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα, ἡ Διάσκεψις ἔχει ἀπὸ τοῦδε ὑπ' ὄψει αὐτῆς τὸ ἀνώτατον ὅριον τῶν παραχωρήσεων εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἠδύνατο νὰ προβῇ ἡ Ἑλλάς.

Παρὰ τοῖς Συμμαχικοῖς κύκλοις παρατηρεῖται δυσαρέσκεια κατὰ τῶν ὑπερβολικῶν ἀξιώσεων τῆς Τουρκίας.

Β. ΒΕΚΙΑΡΕΛΛΗΣ

ΡΩΜΗ, 16.—Κατ' ἐγκύρους πληροφορίας κατα τὴν Διάσκψιν τοῦ Λονδίνου δὲν θὰ συζητηθῇ τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα.

(Τηλεγραφικῶς)

Ο κ. ΜΟΝΤΑΝΙΑ ΔΙΑ ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΡΩΜΗ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας κ. Μοντάνια κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονήν του ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν πρὸς τοὺς ἐπισήμους κύκλους πρὸς οὓς ἀνεκοίνωσε τὰς ἐξ Ἑλλάδος ἐντυπώσεις του, αἵτινες εἶνε ἐνθαρρυντικαὶ διὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας. Ὁ κ. Μοντάνια ἐλπίζει πάντοτε ὅτι αἱ δυσχέρειαι τῆς παρούσης στιγμῆς θὰ παρέλθωσι διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ κ. Μοντάνια εἶπε προσέτι ὅτι ἐλπίζει τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα νὰ εὑρίσκηται εἰς Ἀθήνας.

Β. ΒΕΚΙΑΡΕΛΛΗΣ

Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΜΟΝΟΝ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ κ. Μπριὰν ἐδήλωσεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Γερουσίας ὅτι ἐγὼ τὸ ζήτημα τῶν Γερμανικῶν ἀποζημιώσεων εἶναι ζήτημα ἐνδιαφέρον πάντας τοὺς Συμμάχους.τὸ ζήτημα τῆς ἀσφαλείας τῶν συνόρων εἶνι ζήτημα ἐνδιαφέρον κυρίως τὴν Γαλλίαν, ἥτις ἀξιοῖ ἐγγυήσεις. ὅπως ἡ κατάληψις τοῦ Ροὐρ καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῶν ἀνθρακωρύχων ὡς πρὸς τὴν τροφὴν καὶ τὸ ἡμερομίσθιόν των.

Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» γράφει σήμερον ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ὅτι διὰ πᾶν ληφθησόμενον κατὰ τῆς Γερμανίας πιεστικὸν μέτρον ὑπεύθυνος εἶνε ἡ Γερμανία.

Ν. ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ

Η κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΡΡΩΣΕΩΣ

ΣΜΥΡΝΗ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Νεώτεραι πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι ἡ κ. Ἄννα Παπαδοπούλου νοσηλευομένη εἰς Φύσακ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως.

Θ. ΔΑΝΙΗΛΙΔΗΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΓΟΥΝΑΡΗ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

Ο ΑΓΩΝ ΘΑ ΤΕΡΜΑΤΙΣΘΗ ΑΙΣΙΩΣ

ΣΜΥΡΝΗ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Γούναρης ἐδήλωσε σήμερον πρὸς τὸν Μητροπολίτην Σμύρνης τὸν ὁποῖον ἐπεσκέφθη ὅτι θεωρεῖται εὐτυχὴς γνωρίζων ἐκ τοῦ πλησίον τὸν πατριωτισμὸν τοῦ λαοῦ νῆς Μικρᾶς Ἀσίας. «Ὁ ἀγών, εἶπεν. τὸν ὁποῖον ἠγωμένοι διεξάγομεν θὰ τερματισθῇ αἰσίως χάρις εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἔθνους. Ἡ διαφορὰ ἡ ὑφισταμένη μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐλύθη ἤδη αἰσίως».

Ὁ κ. Γούναρης πρὸς τοὺς ἐπισκεφθέντας αὐτὸν δημοσιογράφους εἶπεν ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ προβῇ εἰς δηλώσεις.

Ἡ παρουσία μου ἐν Σμύρνῃ εἶπεν, εἶνε ἡ τρανωτέρα ἀπόδειξις τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Κυβερνήσεως.

Θ. ΔΑΝΙΗΛΙΔΗΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΚΑΡΡ ΔΙΑ ΤΗΝ ΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΜΥΡΝΗ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ ἀφιχθεὶς χθὲς τὸ ἑσπέρας Ἄγγλος ναύαρχος Κάρρ κατέλυσεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Πάτερσον ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ φιλοξενεῖται. Ὁ ναύαρχος Κάρρ τὸν ὁποῖον εἶδον σήμερον, μοὶ ἐδήλωσεν ὅτι τὸ ταξείδιόν του μέχρι Σμύρνης δὲν ἔχει ἐπίσημον χαρακτῆρα.

«Ἁπλῶς ἦλθον, λέγει, διὰ νὰ ἐπισκεφθῶ τοὺς φίλους καὶ νὰ διέλθω παρ' αὐτοῖς τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως ἡ πιθανότης κατὰτὴν ἐνταῦθα διαμονήν μου νὰ μελετήσω τὴν κατάστασιν.

Ἡ Ἀγγλία, εἶπεν, ὑπῆρξε καὶ εἶνε πάντοτε φίλη πιστὴ καὶ εἰλικρινὴς τῆς Ἑλλάδος, ἑπομένως θὰ ὑποστηρίξῃ τ' ἀπαράγραπτα δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀνατολῇ χάρις εἰς τὸ φιλοδίκαιον πνεῦμα τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας.

Οἱ Ἀγγλικοὶ κύκλοι. ἐξηκολούθησεν ὁ ναύαρχος Κάρρ εἶνε ἐνθουσιασμένοι διὰ τὰς τελευταίας ἑλληνικὰς νίκας.

Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος σήμερον, εἶπεν, εἶνε τοιαύτη, ὥστε ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας θ' ἀναλάβῃ αὕτη, θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ὁριστικὴ ἐπίτευξις τῆς εἰρήνης ἐν Ἀνατολῇ.

«Ἡ ἀγάπη τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα θὰ διατηρηθῇ πάντοτε, ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλὰς θὰ ὑιοθετήσῃ τροποποιήσεις αἵτινες θὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἀπόλυτον ἀνεξαρτησίαν της ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ διασώσῃ τὰ ζωτικότερα τῶν συμφερόντων της.

Θ. ΔΑΝΙΗΛΙΔΗΣ

ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

ΕΝ ΨΕΥΔΕΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΡΩΜΗ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τὸ πρὸ ἡμερῶν παρατῶσαν τὰς ἐργασίας του Ἀνατολικὸν Συνέδριον τῆς Ρώμης, ἀνεγνώσθη μεταξὺ ἄλλων ὑπομνημα τῶν κατοίκων τῆς νήσου Κῶ ζητούντων δῆθεν τὴν παράτασιν τῆς Ἰταλικῆς κατοχῆς τῶν Δωδεκανήσων. !!!

Β. ΒΕΚΙΑΡΕΛΛΗΣ

ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΕΝ ΑΓΚΥΡΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛ

ΠΕΡΑΝ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀγκύρας ὅτι ἀνεκαλύφθη συνωμοσία ἐξυφανθεῖσα, διαρκούσης τῆς Ἑλληνικῆς προελάσεως, πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ Κεμὰλ, ἥτις ἔχει διακλαδώσεις εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Ἀνατολῆς.

Ε. ΛΑΙΛΙΑΔΗΣ

ΒΑΡΥΣ ΧΕΙΜΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΤΣΩΠΟΝ

ΧΙΟΝΙΖΕΙ ΑΔΙΑΚΟΠΩΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΝ ΝΟΤΙΑΣ ΟΜΑΔΟΣ. **16.** (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Εἰς τὸ νότιον μέτωπον ἐνέσκηψεν ἄγριος χειμών. Ἀπὸ ἡμερῶν πυκνὴ χιὼν πίπτει.

Ι. ΔΑΜΗΛΑΤΗΣ

ΟΙ ΚΙΡΚΑΣΙΟΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛ

ΠΕΡΑΝ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Οἱ Κιρκάσιοι ἐπανέθησαν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Νικαίας κατὰ τῶν Κεμαλικῶν.

Ε. ΛΑΙΛΙΑΔΗΣ

ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΣ Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΡΟΥΡ

ΡΩΜΗ, 16.—Ἐπιστέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι ὁ κ. Μπριὰν ἔσχε προχθὲς μακρὰν συνέντευξιν μετὰ τοῦ Πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας. Ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «Τριμπούνας» παρατηρεῖ ὅτι οἱ ἐθόνοντες κύκλοι τῆς Γαλλίας θεωροῦσιν ἀναπόφευκτον τὴν κατάληψιν τῆς Ροὐρ, καθόσον ἡ Γερμανία οὐδεμίαν ἐκ τῶν ὑποσχέσεων ἃς ὑπέγραψεν ἐτήρησεν. Φοὐχ ἧττον ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι ἡ ἀντίδρασις κατὰ τῆς ὑπὸ τῆς Γαλλίας καταλήψεως τοῦ Ροὐρ ἐπεκτείνεται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἰς πάντα τὰ κόμματα.

(Ἀθηναϊκὸν)

ΕΝ ΑΝΑΓΚΗ ΚΑΙ ΜΟΝΗ

ΡΩΜΗ, 16.— Ἀγγέλλεται τηλεγραφικῶς εἰς τὰς Ἰταλικὰς ἐφημερίδας ἐκ Παρισίων, ὅτι ἡ χθεσινὴ μακρὰ συνεδρίασις τοῦ